На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...
Якуб Колас

№ 71 (1136)
Аўторак, 17 красавіка 2001 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць —
5 разоў у тыдзень

Кошт: у кіёсках і крамах — 100 руб., у індывідуальных гандляроў — свабодны.

Народная Воля

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па краіне захаваецца воблачнае з праясненнямі надвор'е, месцамі — невялікія ападкі. Вецер паўднёвы, слабы.

Тэмпература паветра ў Віцебску, Гродне — +4...+6, Брэсце, Мінску, Магілёве — +5...+7, Гомелі — +6...+8.

У наступныя двое сутак — воблачна з праясненнямі, месцамі ападкі. Вецер паўднёвай чвэрці, 4—9 м/с. Тэмпература паветра ўначы — -2...+3, удзень — +6...+11.

НАВІНЫ

На службу!

У Рэспубліцы Беларусь пачынаецца чарговая кампанія па прызыве грамадзян на тэрміновую ваенную службу і звальненні ў запас ваеннаслужачых, якія выслужылі ўстаноўленыя заканадаўствам тэрміны.

У маі—ліпені на службу ва Узброеныя Сілы і іншыя вайсковыя фарміраванні будуць прызваны грамадзяне Рэспублікі Беларусь мужчынскага полу, якім да дня прызыву споўнілася 18 гадоў і якія не маюць права на адтэрміноўку, а таксама грамадзяне старэйшага прызыўнога ўзросту, згубіўшыя права на адтэрміноўку. Медыцынскі агляд прызыўнікоў пачнецца ў красавіку.

Грамадзяне, якія скончылі ў 2001 годзе навучанне на падрыхтоўчых аддзяленнях вышэйшых навучальных устаноў, але не паступілі на вучобу, будуць накіроўвацца на ўкамплектаванне войскаў з 15 па 25 жніўня. Як паведамілі БелаПАН у прэсслужбе Міністэрства абароны, адпраўка ў войскі асноўнай часткі навабранцаў запланавана на 9—31 ліпеня. Ваенную прысягу маладыя воіны прымуць 29 ліпеня.

Асобы, пацярпелыя ад наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, накіроўваюцца для праходжання тэрміновай ваеннай службы ў вайсковыя часці і фарміраванні, якія не знаходзяцца на радыеактыўна забруджаных тэрыторыях, і прызначаюцца на пасады, не звязаныя з работамі па эксплуатацыі крыніц іанізуючага выпраменьвання, звышвысокіх частот і з кампанентамі ракетнага паліва.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ,

"Слаўнафта" з новымі праектамі

Міхаіл Гуцэрыеў, кіраўнік ААТ "Слаўнафта", паведаміў, што рэканструкцыю Мазырскага нафтаперапрацоўчага завода плануецца завяршыць на тры месяцы раней тэрміну. А гэта значыць, што хутчэй пачне дзейнічаць комплекс глыбокай перапрацоўкі нафты. Гэта будзе адно з самых дасканалых і магутных прадпрыемстваў не толькі ў СНД, але і ў Еўропе.

Кіраўнік "Слаўнафты" адзначыў таксама, што распрацаваны новыя праекты ў галіне перапрацоўкі і здабычы нафты. У 2001 годзе "Слаўнафта" плануе павялічыць здабычу вуглевадароднай сыравіны да 15 мільёнаў тон. У далейшым штогадовы рост яе аб'ёмаў будзе складаць па 1 мільёну тон.

Юрый АЛЯКСЕЕЎ.

На Піншчыне ўжо саджаюць бульбу

Калгас "Дружба народаў" Пінскага раёна першым на Брэстчыне закончыў сяўбу яравых і каласавых культур і прыступіў да пасадкі бульбы.

Паводле інфармацыі камітэта па сельскай гаспадарцы і харчаванні Брэсцкай вобласці, следам за гэтым калгасам завяршаюць сяўбу і суседнія калгасы "Іскра" і імя Леніна. Чакаецца, што сяўбу збожжавых да канца гэтага тыдня завершаць гаспадаркі Брэсцкага, Камянецкага, Кобрынскага і Пінскага раёнаў. Паводле прагнозаў, астатнія раёны адсеюцца да канца наступнага тыдня. У сярэднім у вобласці яравыя і каласавыя пасеяны амаль на 40 працэнтах плошчаў.

Вясенне-палявыя работы праходзяць у няпростых умовах: практычна няма запасаў ГЗМ, даводзіцца працаваць, як гавораць, з колаў. Не хапае ўгнаенняў. Разам з тым спецыялісты задаволены, што гаспадаркі ўкладуцца ў лепшыя для сяўбы тэрміны. Гэта дае надзею на тое, што хлебаробы Брэстчыны вырасцяць 1 мільён тон збожжа, як абяцалі.

Валянціна КАЗЛОВІЧ.

ОБРАЩЕНИЕ
военнослужащих запаса к гражданам Республики Беларусь

Соотечественники!

До каких пор мы с вами будем наблюдать за тем, как власть имущие издеваются над нашей многострадальной Родиной!

Настало время твердо и решительно сказать "НЕТ" всем тем, кто льет потоки лжи на самых достойных представителей белорусского народа, чья вина только в том, что они "посмели" не согласиться с политикой А.Г.Лукашенко. По чьему приказу стали возможны на Белорусском телевидении лживо-патриотические заказные программы типа "Тайные пружины политики" Азаренка, "Рэзананса" Зимовского и других "шедевров" заметалинской "PR-технологии". Кого объявляют врагами народа "чэсные" журналисты от БТ, лично обласканные г-ном Лукашенко? Василя Быкова смешивают с грязью! Офицера-фронтовика, проливавшего кровь за свою Родину в годы Великой Отечественной войны, народного писателя Беларуси, Совесть нации называют литературным полицаем! Первого министра обороны Павла Козловского, ставшего одним из создателей национальной армии независимой Беларуси, обвиняют в развале боеспособности страны!

Охаивается труд не только первого министра обороны, но и всех, кто в то непростое время занимался строительством национальной армии независимой Беларуси. А что происходит сейчас? Из армии уходят молодые офицеры, некомплект командиров взводов и рот составляет более трех тысяч, не хватает топлива, запчастей, воинские части превращены в склады для хранения неисправной техники. О какой боеспособности может идти речь, если большинство боевых самолетов месяцами не поднимаются в воздух?

Что думает и делает по этому поводу Верховный главнокомандующий?

Откровенная ложь и клевета возведены в ранг государственной политики. Неужели останется безнаказанным гнусное вранье г-на Зимовского о том, что министр Козловский уволил со службы генералов Анатолия Квашнина, нынешнего начальника Генштаба российской армии, и Георгия Шпака, командующего ВДВ России? Генерал-полковник Шпак ни дня не служил в белорусской армии, а генерал армии Квашнин по собственному желанию перешел в российскую армию и был награжден за службу в Вооруженных силах Республики Беларусь. Мы, военнослужащие запаса, офицеры и генералы, обращаемся ко всем гражданам Беларуси с призывом:

— не верить лживым измышлениям государственных СМИ;

— потребовать от Генерального прокурора республики провести расследование по делу о клевете со стороны БТ, допущенной в отношении генерала Козловского, всех нас и армии в целом;

— обратиться с требованием к главе государства о недопустимости тиражирования в государственных СМИ заведомо ложной информации о людях, открыто критикующих существующий режим;

— потребовать немедленно принести публичные извинения офицеру-фронтовику народному писателю Василю Быкову, генерал-полковнику Павлу Козловскому, гражданам России — генералу армии Квашнину, генерал-полковнику Шпаку за допущенное искажение фактов, порочащих их честь и достоинство.

Мы, люди в погонах, присягавшие на верность своему Народу, говорим решительное "НЕТ" наступлению власти на конституционные права и свободы граждан Беларуси!

Евгений БОЧАРОВ, генерал-лейтенант запаса,
Николай ВАЩИЛО, генерал-майор запаса,
Михаил ЛУКЬЯНОВ, генерал-майор запаса,
Михаил СТРЕМОУС, генерал-майор запаса,
Виктор ДУБОВСКИЙ, полковник запаса,
Виктор ЕФИМЕНКО, полковник запаса,
Вячеслав СИМОНОВ, полковник запаса,
Николай ВОРОНОВИЧ, подполковник запаса,
Валерий ЗАЙЧИК, полковник запаса,
Михаил БАКАЛ, подполковник запаса,
Михаил ВОЛКОВ, майор запаса,
Анатолий БОКУН, полковник запаса и другие.

НЕЗАВИСИМАЯ ЭКСПЕРТИЗА

Звезду МВФ!

Борис ЖЕЛИБА, доктор экономических наук, профессор

По действиям белорусского правительства видно, что экономика страны очень нуждается в валютных кредитах МВФ. Оно лихо сдает социалистические бастионы Лукашенко. Скрепя сердце, правительство согласилось с требованиями МВФ не принуждать коммерческие банки кредитовать убыточное сельское хозяйство. С апреля под давлением того же МВФ оно ввело свободное ценообразование на 80% товарных позиций, рост которых теперь не должен ограничиваться инфляционными индексами.

Не думаю, будто МВФ убедил белорусские власти в том, что заставлять банки кого-то кредитовать или административно сдерживать цены — это антирыночные мероприятия. Думаю, дела в экономике таковы, что правительству просто деваться некуда. Без кредитов МВФ и России уже не прожить. А тут еще грядет затратная предвыборная кампания. Правда, не понятно, кто и как добровольно будет кредитовать сельское хозяйство. Или власти опять в очередной раз только пообещали МВФ. Вдруг поверит. Пока же банки как кредитовали село, так и кредитуют. Беларусбанк уже выдал около 18 миллиардов рублей кредитов. А.Лукашенко совсем недавно потребовал ввести полный мораторий на рост цен и, как всегда, "вплоть до уголовной ответственности". Чему и кому верить?

С начала года "подсел" долларовый эквивалент средней по стране зарплаты. Поскольку ее и дальше повышать уже нечем, власти вовсю включили перераспределительный механизм. Еще в декабре прошлого года под повышение зарплаты бюджетникам был создан соответствующий очередной стабилизационный фонд. В него зачисляются средства от урезания материальных статей расходов тех же бюджетников. Повышение с 1 марта зарплаты обернулось пока ее понижением отдельным чиновникам в виде урезания надбавок и премий и даже снижением стипендий студентам. Скорее всего подобное повышение "светит" и другим бюджетникам. Лукашенко озвучивает предложения о свертывании строительства, чтобы высвободившиеся деньги бросить на достижение стодолларового рубежа.

Но несмотря на это директора предприятий в один голос объясняют затоваривание складов, простой мощностей, картотеки долгов, свою неплатежеспособность падением покупательской способности населения. О том же говорят и предприниматели. Еще в начале 2000 года минская фабрика "Людмила" взяла кредит и к лету полностью выполнила заказ торговли, но встребованной оказалась только половина изделий. А 150 миллионов рублей "замерзли" до лета 2001 года. "Отечественный рынок мертв", — утверждают представители белорусской индустрии моды. Барановичское хлопчатобумажное объединение простаивает не первый месяц. Оно нуждается в немедленной реконструкции. По словам директора ОАО "Славянка", ткани его поставщика могилевского "Моготэкса" по качеству на 10 лет отстали от импортных. Белорусскую легкую промышленность на своем рынке "давят" крепнущие российские конкуренты.

Из-за административного ограничения цен многие белорусские производители, особенно продуктов питания, работали с убытками. Россияне же, работая рентабельно, сумели обновить свои основные фонды, технологии, и продовольственный поток, устремлявшийся ранее по причине дешевизны из Беларуси в Россию, хлынул в обратном направлении. За ним устремился и российский капитал. На повестке дня скупка активов ряда наших крупных предприятий. Вот и приходится идти на поводу у западного капитала и кланяться этому треклятому МВФ. Ведь кредиты МВФ открывают зеленый свет и частным западным инвестициям. Только они могут обновить наши "седые" технологии.

Треклятый Запад уже давно оценивает состояние экономики не по произведенному ВВП на душу населения, а по средней продолжительности жизни населения страны, по здоровью нации, экологическим параметрам. В Беларуси же народ вымирает. Ранняя смертность, как известно, следствие постоянного стрессового состояния людей. Большинство трудоспособного населения от зарплаты до зарплаты решает главную задачу, как прокормить семью, свести концы с концами. Все больше людей устали выживать и топят себя в алкоголе. Для этого созданы все условия в виде дешевого пойла. Бомжей по Марксовой теории давно пора оформлять как класс нашего общества.

И на этом мрачном фоне от Лукашенко сыплются по нарастающей награды. Обильно поливается наградным дождем электоральное поле в надежде на его всходы на выборах. Если будет замечено, что с орденами и прочими наградами поднимается уровень жизни населения, то можно предложить качественно расширить круг претендентов. Предлагаю наградить Щукина и Лебедько как наиболее упорных и последовательных оппозиционеров. Или МВФ в целом — за неустанные экспертизы белорусской экономики с целью выведения ее на цивилизованные рыночные рельсы. Почему бы и нет? Звезду МВФ!

"СВЯТА ВЯЛІЧКА З ЧЫРВОНЫМ ЯЕЧКАМ"
адбылося на Вялікдзень у гістарычным цэнтры Мінска – Траецкім прадмесці

Адбылося насуперак зусім не вясновай непагадзі, пад адкрытым небам на беразе Свіслачы. Яго ладзілі — і зладзілі на славу! — Беларускі фонд культуры, Беларускі саюз фалькларыстаў і Беларускі універсітэт культуры, якія здолелі сабраць лепшыя фальклорныя гурты з розных куткоў краіны, каб падарыць жыхарам і гасцям сталіцы прамень святла сваёй яркай, багатай, шматколернай велікоднай праграмай. Церушыў снег, шугаў пранізлівы вецер, але ніхто не зважаў на іх. Тут цвіла вясна, распускаліся кветкі, заліваўся салоўка. У вірлівым карагодзе і спеўным шматгалоссі змяшаліся артысты і гледачы — літаральна ад малога да вялікага.

Першае ў новым тысячагоддзі найвялікшае свята Уваскрэсення Хрыстова — свята Дабра і Любові — шчасліва злучыла вернікаў усіх хрысціянскіх канфесій. Яно стала знакам яднання людзей у іх светлай веры і духоўным узвышэнні, памкненні ўладкоўваць жыццё па боскіх законах Праўды і Справядлівасці. Сімвалам ачышчэння душы, веснавога адраджэння ў прыродзе, уваскрэсення лепшых надзей на будучыню роднай зямлі было велікоднае дзейства ў Траецкім.

З валачобнымі песнямі, музыкай, кветкамі ідзе святочнае шэсце па ўзбярэжжы ракі. Адзін за адным узнімаюцца на памост артысты, не даючы напрацягу аж чатырох гадзін перадыху ні сабе ні гледачам — між іншым, да агульнай радасці. Нават сонца пачало выбліскваць, каб зірнуць, што ж тут такое цікавае дзеецца...

А паглядзець і паслухаць было што: валачобнікаў Нацыянальнага ансамбля фальклору на чале з заслужаным дзеячам мастацтваў Міколам Сіратой змяняюць вясковыя музыкі з Бешанковіцкага раёна Віцебшчыны. Эстафету падхопліваюць юныя спевакі з ансамбля "Беларускія музыкі", ансамбль "Асалода" з вёскі Касцюкі Барысаўскага раёна, маладзёжныя фальклорныя гурты з універсітэта культуры і "Ліцвіны", фальклорны тэатр "Кветкі правінцыі" пад кіраўніцтвам Міколы Котава, які счараваў усіх сваім захапляльным артыстызмам. Як, дарэчы, і вядучы свята Анатоль Кісель з Любані — майстар паэтычнай імправізацыі і яркі спявак.

Вельмі хараша ўпісаліся ў велікодную праграму мастацкія калектывы прадстаўнікоў розных нацыянальнасцей, якія жывуць у Беларусі. Надзвычай удзячна, сардэчна прымалі гледачы самабытны ансамбль "Эрэбуні" армянскага аб'яднання "Айастан" (хрысціянскай царкве іх радзімы ўжо 1700 год!); хор "Чырвоныя макі" Саюза палякаў Беларусі; фальклорны ўкраінскі гурт "Ватра". Дзякуй, сябры, дзякуй, браты, за ваш шчодры дар, за тое, што мы жывём разам у згодзе і прыязнасці на адной зямлі і хочам, каб для ўсіх нас яна была родным і ўтульным домам.

Са шчырай узнёсласцю ўсе славілі Сына Божага, абвяшчалі "вясну-красну на ўвесь свет". Узнагародай артыстам былі ганаровыя граматы з выявай незабыўнага Рыгора Рамановіча Шырмы, чый дух, здавалася, лунаў над гэтай пляцоўкай. А прызам у традыцыйных велікодных гульнях і забаўках было чырвонае яйка — сімвал бясконцасці Жыцця.

Словам, сумаваць нікому не давялося — ні пенсіянерцы Соф'і Адамаўне Прашковіч, што з пяцігадовай Кацечкай прыехала ў Траецкае з трактарнага завода, ні самай маленькай удзельніцы двухгадовай Палінцы Каняевай, якая "нацыяналізавала" ў некага бубен і сама стала артысткай, прыцягнуўшы да сябе ўсеагульныя сімпатыі. Госць свята, намеснік главы місіі ЗША ў Беларусі Джон Кунстадтор амаль бесперапынна рабіў здымкі на памяць...

А памяць аб прыгожай падзеі на беразе Свіслачы сапраўды застанецца надоўга. Шкада толькі, што свята, такое патрэбнае нашай душы, ладзілася, так бы мовіць, выключна на энтузіязме яго арганізатараў (перш за ўсё старшыні Фонду культуры Уладзіміра Гілепа і старшыні Саюза фалькларыстаў Васіля Ліцвінкі), а таксама таленавітых і бескарыслівых аматараў народнага мастацтва. Дзяржаўныя ж структуры не знайшлі на іх падтрымку ні капейкі і наогул свята не заўважылі. Не лічыць жа за іх прадстаўнікоў пару міліцыянтаў, што забрылі сюды дзеля "парадку" хутчэй па ўмоўным рэфлексе: ну як жа, на ўсю акругу гучыць беларускае слова...

Святлана КЛІМЕНЦЕНКА.

На здымку: *"Вялікдзень-2001" у Траецкім прадмесці Мінска.*

Фота Яўгена КАЗЮЛІ.

Загінуў ад выбуху

У вёсцы Новы Быхаў Быхаўскага раёна Магілёўскай вобласці ў выніку выбуху гранаты часоў Вялікай Айчыннай вайны загінуў 11 красавіка 28-гадовы вадзіцель.

Паводле папярэдняй інфармацыі, ён знайшоў гранату, калі капаў каля свайго дома яміну пад слуп для плота. Спроба разабраць небяспечны прадмет, які ляжаў у зямлі з часоў Вялікай Айчыннай вайны, і прывяла да трагедыі.

Канстанцін УВАРАЎ.

Вывозяць абразы

У першым квартале 2001 года супрацоўнікамі Брэсцкай мытні затрыманы пры спробе вывазу 80 абразоў.

Паводле слоў намесніка начальніка мытні Мікалая Ігнацэвіча, усе абразы XIX стагоддзя былі знойдзены ў вагонах цягніка № 9 "Масква — Варшава". Тайнікі былі зроблены ўнутры спальных лавак, пад умывальнікамі, у міжстолевай прасторы вагонаў, туалетаў і тамбураў. Усе абразы перададзены ў музеі, у тым ліку ў брэсцкі музей "Выратаваныя мастацкія каштоўнасці", і ў праваслаўныя храмы.

Валянціна КАЗЛОВІЧ.

"Бабін яр" здымаюць у Гродна

Вядомы расійскі кінарэжысёр Дзмітрый Астрахан здыме ў Гродне 21—23 красавіка некалькі сюжэтаў масоўкі для мастацкага фільма "Бабін яр". Здымкі будуць адбывацца ў старажытнай частцы горада на вуліцы Урыцкага. Гэтымі днямі у гродзенскім гатэлі "Турыст" адбываецца адбор людзей для "масоўкі". Неабходна адабраць тысячу чалавек рознага ўзросту.

У аснове фільма ляжыць гістарычная падзея — знішчэнне фашыстамі ў 1941 пад Кіевам 33 тысяч яўрэяў. Фільм "Бабін яр" — амерыканскі праект, аднак у здымках удзельнічаюць рэжысёры з некалькіх краін. Здымкамі ў Гродне кіруе асабіста Дзмітрый Астрахан.

Алеся СІДЛЯРЭВІЧ.

К БАРЬЕРУ

ЗА КЛЕВЕТУ СРОКА ДАВНОСТИ НЕ СУЩЕСТВУЕТ

Анатолий ЛЕБЕДЬКО, председатель Объединенной гражданской партии, вице-спикер Верховного Совета Беларуси

Обстоятельства вынудили меня заняться исследовательской деятельностью. Провожу эксперимент, в ходе которого пытаюсь найти ответ на ряд вопросов, представляющих общественный интерес. Является ли бомжем Александр Лукашенко? Существует ли в Беларуси независимый беспристрастный суд? В состоянии ли экс-президент отвечать за свои действия в судебном порядке?

Я не специалист, чтобы предметно обсуждать нашумевшее экспертное психиатрическое заключение. Но то, что у А.Г. шалят нервишки, факт бесспорный. Достаточно вспомнить сенсационные заявления Лукашенко о неких готовящихся боевиках, о совершенно фантастических суммах, якобы направленных на поддержку оппозиции. Начинал А.Г. со скромных 30 млн. и за год поднял планку до 500 млн. долларов США. Из этого состояния лично мне Лукашенко почему-то выделил скромные 1500 зеленых, о чем и поведал публично.

Я дал А.Г. шанс доказать, что он не демагог и болтун, любезно пригласив представить доказательства своей правоты в суде. Я же готов был доказать обратное. Даже в суде, который принимает решения не без оглядки на "Красный дом", даже судьям, которые назначаются лично Лукашенко.

Вот тут-то и началось самое интересное. Суды упорно отказывались принимать исковое заявление, мотивируя это тем, что Александр Григорьевич Лукашенко не проживает на территории их районов. Наконец суд Фрунзенского района г. Минска после некоторого раздумья и дополнительных консультаций принял дело к рассмотрению. Это была маленькая победа. На предстоящих слушаниях у стороны Лукашенко была прекрасная возможность представить доказательства продажности белорусской оппозиции и лично Лебедько. Ничего подобного не произошло. Суд принял решение, что у Лукашенко, в отличие от 10 млн. граждан Беларуси, особый статус. Его нельзя судить. Даже если он кого-то оклеветал. По крайней мере, пока.

Буквально через месяц Лукашенко вновь проявил повышенный интерес к моей скромной персоне. На этот раз я предстал в образе тайного агента, окончившего специальную школу за рубежом. Такое действительно невозможно скрыть. И где как не в судебной инстанции можно услышать правду о своей биографии. Даю А.Г второй шанс доказать, что он не клеветник и как порядочный человек имеет моральное право выдвигаться кандидатом в президенты. Опять направляю иск в родной суд Фрунзенского района столицы. И опять меня ожидало разочарование. Судья П. Колубако не принял исковое заявление на том основании, что Лукашенко... не проживает на территории Фрунзенского района Минска. Вот те и на! Куда же он подевался? Раньше проживал, а теперь не проживает. Может, выехал по месту проживания Галины Родионовны?

Есть несколько объяснений изменения позиции суда Фрунзенского района столицы. Возможно, Александр Григорьевич справил очередное новоселье. Существует версия, что завершена реконструкция дачи в районе Острошицкого городка. Некоторые утверждают, что одной из достопримечательностей новостройки является бункер. Этакий скромный подарок зажиточного народа Беларуси своему любимому вождю аккурат к предстоящей президентской кампании. Можно предположить, что крепость стен убежища пропорциональна росту недовольства в стране. Понятно, пока новосел обживается, не до бюрократической процедуры регистрации. Тем более что прописка — это пережиток прошлого. Такая версия достаточно реалистична. Где, как не в бронированном бункере, надежнее всего укрыться от 12 тысяч боевиков, которых, по утверждению Лукашенко, готовит ОБСЕ. Или от самолетов НАТО, рев которых явственно слышат телезрители сериалов Азаренка и Рудометова.

Может быть и иное толкование. После дружеского визита посланцев Лукашенко в дружественный Ирак, говорят, был взят на вооружение опыт обеспечения личной безопасности Саддама Хусейна. Он, как известно, на одном месте больше одной ночи не проводит. И это правильно.

Интерес к А.Г у рыцарей оптического прицела почему-то резко возрастает накануне выборов. Скоро страна незаметно отметит семилетие промаха известного киллера, то ли посягавшего на жизнь кандидата в президенты Лукашенко, то ли отстреливавшего рейтинг других участников президентской компании 1994 года. Все участники событий на лиозненском стрельбище — и заказчики, и исполнители, и жертвы — получили надлежащую компенсацию. Один стал президентом, и, если судить о быстром списании дела о покушении в архив, великодушно амнистировал лиозненских стрелков. Второй вместо продырявленного "Мерседеса" получил во временное пятилетнее пользование контрольный пакет всей собственности страны. Третий взамен израсходованного боеприпаса приобрел должность куратора всего военно-силового потенциала страны. А инспектор стрельбищ и держатель информации о том, что произошло в действительности под Лиозно, тогдашний председатель КГБ Ловицкий был направлен послом в неблизкий Израиль.

Местожительство Лукашенко — это головоломка, которую сложно решить среднестатистическому судье, назначаемому персонально потенциальным ответчиком. Ведь получается, что сегодня А.Г. — житель Минского района, завтра — Логойского, потом — Центрального или Фрунзенского. У бедных судей голова идет кругом.

Объяснение третье. А.Г с задержкой на пять лет, но все же решился выполнить хотя бы одно свое предвыборное обещание. Помнится, в случае неуспеха он грозился добровольно уйти в отставку. Практически по всем социологическим опросам более 70% граждан однозначно констатируют неудовлетворение итогами семилетнего правления Лукашенко. Только 6% заявляют, что при А.Г их материальное благополучие улучшилось. Наверное, это родственники нынешних обитателей "Красного дома" да криминальные авторитеты.

Так что искать судебным приставам гр-на Лукашенко, возможно, следует не в отреставрированных, разбухших резиденциях, из которых он успешно боролся с коррупцией и сверхдоходами, а в скромном домике в деревне Рыжковичи. А.Г в родных местах — это так естественно и натурально. Даже в суд не хочется обращаться.

Это лишь версии того, почему суды отказываются принимать иски о клевете в отношении Лукашенко. Там, где есть страх, нет правосудия. Но лично я не намерен отступать. Я все равно заставлю Лукашенко отвечать за клевету. В этом вопросе для меня не существует срока давности. Невозможно вечно находиться в бегах от закона или быть неприкасаемым рабовладельцем бесправных рабов.

Народная Воля   17 КРАСАВІКА 2001 г.

РАЗОБЛАЧЕНИЯ

Украли... киноэпопею

Фильм “Освобождение” скопирован у американцев

Близится 9 мая — День Победы. Следом грядет 60-летие начала Великой Отечественной войны. И опять появится в телеэфире киноэпопея Озерова “Освобождение”, поистине грандиозный фильм. Во время работы на “Мосфильме” я видел его декорации, в частности, купол рейхстага в натуральную величину, затопленные вагоны на станции берлинского метро. Достоверность такова, что знакомые не верили, когда я убеждал их: это все гигантские декорации в павильоне.

Вопросы исторической достоверности в фильме, правдивость трактовок перипетий войны, оценки роли того или иного советского полководца, анализ правомерности и необходимости его волевых решений — это все сфера специалистов-историков и непосредственных участников тех событий. Меня же задевают лишь появляющиеся хвастливые лозунги, способные дезинформировать несведущих: “Юрий Озеров снял свой знаменитый фильм "Освобождение" за тридцать лет до появления американского “Спасение рядового Райана”!

На самом деле Озеров создал свою эпопею через шесть лет после американцев. “Спасение рядового Райана” увидел свет в 1962 году. На тот период этот фильм был самым постановочным зрелищем. Материалом послужила высадка союзных армий в Нормандии 6 июня 1944 года. Открытие “второго фронта” — беспрецедентная в истории морских десантов операция. Представьте: широкий экран, где появляются с моря, заполняя все пространство, сотни военных кораблей, одновременно ведущих артиллерийский огонь, сотни самолетов, летящих на бреющем полете, сотни автомашин, тысячи солдат...

Действие перебрасывается из берегового дота немцев в гущу десантников на борту американского транспортного корабля из прибрежной французской деревни в ставку Гитлера, из кабины бомбардировщика в штаб союзников в Англии. Причем все действующие лица разговаривают на своих родных языках. Поражало, было новинкой в этом фильме и то, что исторические персонажи — политики, генералитет главным образом были представлены титрами по низу кадра — как бы для мгновенного включения зрителя в суть происходящего при очень частых переносах места действия.

Посмотрели его американский фильм в “высших эшелонах власти” СССР, и, естественно, была дана команда: оплевать! Делали это привычно: “Самый длинный день” на экраны не пустили. Зато жестоко раскритиковали.

Подверглось оплеванию то, что немецкие военные были показаны умными, — понимай, не кретинами, как в советских фильмах тех лет, где немцы между собой разговаривали почему-то на ломаном русском языке.

Говорят, было специальное заседание Политбюро, где решили: надо дать идеологическим противникам отпор, надо достойно ответить! Под известным лозунгом: мы — масштабнее всех, полнее всех, грандиознее всех! Вот так и родилось через шесть лет после американского супер-боевика озеровское “Освобождение”.

Но помимо, мягко скажем, заимствования у американцев самой идеи грандиозного кинопроекта, из картины Д.Занука было украдено буквально все, вплоть до киноприемов: представление титром исторических персонажей, что является для фильмов такого рода совершенно необходимым пояснением; распределение даже самых мелких эпизодов между любимыми зрителем актерами; общение персонажей на своем родном языке с наложением звукового перевода; даже кое-какой юмор...

Владимир ОРЛОВ,
кинорежиссер, член Союза кинематографистов.

ПРАТЭСТ

Пра акт дзяржаўнай здрады

12 красавіка 2001 года так званая палата прадстаўнікоў учыніла дзеянне супраць інтарэсаў Беларусі. Члены палаты “ратыфікавалі” пагадненне пра наданне расійскаму рублю статусу валюты Рэспублікі Беларусь.

Адзіным аргументам для “ратыфікацыі” было тое, што гэтае пагадненне ратыфікавала Дзярждума Расійскай Федэрацыі. **Члены “палаты” непасрэдна парушылі Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь, артыкулы 1, 8, 136. Гэтыя артыкулы ўсталёўваюць наступныя палажэнні:**

* Арт. 136 — **“...Нацыянальны банк ... валодае выключным правам эмісіі грошай”.**

* Арт. 8, абзац 3 — **“Не дапускаецца заключэнне міжнародных дагавораў, якія супярэчаць Канстытуцыі”.**

* Арт. 1, абзац 3 — **“Рэспубліка Беларусь абараняе сваю незалежнасць і тэрытарыяльную цэласнасць, канстытуцыйны лад, забяспечвае законнасць і правапарадак”.**

Крымінальны кодэкс, арт. 356, дакладна кваліфікуе такое дзеянне — “...оказание иностранному государству помощи в проведении враждебной деятельности против Республики Беларусь путем совершения преступлений против государства по заданию органов или представителей иностранного государства, умышленно совершенное гражданином Республики Беларусь в ущерб внешней безопасности Республики Беларусь, ее суверенитету, территориальной неприкосновенности, национальной безопасности и обороноспособности (измена государству) — наказывается лишением свободы на срок от семи до пятнадцати лет”.

Лукашэнку і палатнікам не ўдасца прыкрыць свае злачынства “канстытуцыйным актам”, які яны распрацоўваюць і які паспрабуюць прасунуць праз так званы “ўсебеларускі сход” 18 траўня 2001 года. Робіцца гэта таемна ад грамадства, таму адбор удзельнікаў сходу вядзецца пад пільным наглядам рэжыму.

“Ратыфікацыя” высвятляе сутнасць намаганняў расійскай дыпламатыі, антыбеларускага лукашэнкаўскага рэжыму і прамаскоўскай “апазіцыі”. Яны імкнуцца рознымі метадамі схіліць заходнія краіны прызнаць легітымнасць “палаты”. Прызнанне “палаты” за легітымны парламент неабходна Маскве толькі для прыдання выгляду законнасці далучэння Беларусі да Расіі. Задачы акупацыі Беларусі расійскі імперскі рэжым перавёў у закрыты, так званы “саюзны” працэс і вырашае іх праз захоп кіруючых пасад у выканаўчай уладзе і сілавых ведамствах, праз знішчэнне беларускага бізнесу і незаконнай прыватызацыі беларускай уласнасці.

Здрадніцкія дзеянні прамаскоўскай групоўкі сустрэнуць рашучы адпор беларускай грамадскасці.

Кіраўніцтва Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі — БНФ.

СЛЫШАЛИ?

Александр Добровольский принимает предложение Александра Лукашенко

В своем телевыступлении 10 апреля текущего года Александр Лукашенко предложил представителям оппозиции посетить вместе с ним чернобыльские регионы 25—26 апреля.

Объединенная гражданская партия поддержала эту инициативу, о чем в установленном порядке проинформирована Администрация Лукашенко. Заместитель председателя ОГП Александр Добровольский и его коллеги готовы не только составить компанию Александру Григорьевичу в поездке, но и изложить на встречах с жителями чернобыльских регионов свои подходы к преодолению последствий чернобыльской катастрофы.

Пресс-служба ОГП.

АБ'ЯДНАНАЯ ГРАМАДЗЯНСКАЯ ПАРТЫЯ

Рэспубліка Беларусь.
220050, Мінск, вул. Камсамольская 11-216
тэл. (017) 227-75-49, факс 211-02-79
E-mail: ucp@mail.ru

UNITED CIVIL PARTY

Republic of Belarus,
220088,Minsk,11-216,Kamsamolskaya str.
tel. +375 (17) 227-75-49, fax 211-02-79
E-mail: ucp@mail.ru

16.04. 2001 г. № 34/06

Уважаемый Александр Григорьевич!

Объединенная гражданская партия рассмотрела Ваше предложение о совместной поездке 25—26 апреля в регионы Беларуси, загрязненные в результате катастрофы на Чернобыльской АЭС, прозвучавшее в телевизионном выступлении 10 апреля 2001 года. Мы расцениваем Вашу инициативу как первое серьезное предложение, направленное на создание климата доверия в обществе.

Делегация ОГП во главе с заместителем председателя ОГП Александром Ольгертовичем Добровольским готова принять участие в совместной поездке в чернобыльский регион.

О времени и месте отъезда просим сообщить в Исполком ОГП по телефону/факсу 211-02-79 и 227-75-49.

Председатель Объединенной гражданской партии, заместитель председателя Верховного Совета Республики Беларусь.

А.В.Лебедько

БЫЦЬ ЦІ НЕ БЫЦЬ?

Гамлетаўскае пытанне стаіць перад намі, беларусамі, — зможам мы і далей жыць на гэтай зямлі ці згінем?

6. Як “уехаць” у “Чырвоны дом”?

(Заканчэнне. Пачатак у №№ 66— 70)

Каралі прыходзяць і адыходзяць. Але па-рознаму.

Не так даўно адбылася “змена каравула” ў ЗША. Мне запомніліся простыя і важныя словы новага амерыканскага прэзідэнта Джорджа Буша пры каранацыі: “Мірная перадача ўлады — рэдкая ў гісторыі, але будзённая ў нашай краіне. Простай клятвай мы пацвярджаем старыя традыцыі і адкрываем новыя пачынанні.... Для мяне вялікі гонар стаяць тут, дзе стаяла столькі лідэраў Амерыкі і дзе столькі яшчэ іх будзе стаяць”.

Для нашага ж караля зусім не гонар стаяць пры перадачы ўлады іншаму. З яго заяў відаць, што ён будзе біцца за ўладу “да апошняга патрона”. Апошнія выбары і давыбары паказалі, што спадзяванняў на сумленнае спаборніцтва мала. А тут яшчэ электарат такі сонны. Як жа быць і што рабіць?

Ёсць некалькі шляхоў. Галоўны з іх — пачаць нацыянальнае адраджэнне праз адраджэнне нацыянальнай інтэлігенцыі, ці, гаворачы вобразна, нацыі трэба адрадзіць “галаву і яе мозг”, без чаго ні адзін народ не зможа нармальна развівацца.

Але ў цяперашніх умовах гэта неажыццявіма. Хто ж цяпер дапусціць у школы, універсітэты, на радыё і тэлебачанне нацыянальна свядомых беларусаў? Пайсці ў народ, як заклікаюць некаторыя? Але ж ужо былі “народнікі”. Больш за сто гадоў назад яны даказалі бесперспектыўнасць падобнай ідэі. Ды і часу няма. Застаецца самую важную справу адкласці на потым, да лепшых часоў. Толькі пасля заваявання свабоды можна будзе выводзіць тутэйшых з летаргічна-каланіяльнага сну.

У данай сітуацыі лепш падыходзіць варыянт, выказаны ў нямецкай дырэктыве Герберта Баке: “пескарамі” трэба камандаваць. Браць уладу згодна з Канстытуцыяй і камандаваць.

З такім цярплівым народам, як наш, за мінулыя дзесяць гадоў у Беларусі можна было адгрохаць другі Кувейт, завалены прадуктамі і доларамі. Ды ў руля аказаліся проста непадрыхтаваныя людзі.

Тыя сілы апазіцыі, якія імкнуцца цяпер разбудзіць, разварушыць электарат, робяць непапраўную памылку. Скажу пра тое, аб чым дыпламаты раяць маўчаць. З людам, які прачнуўся пасля дурману, лягчэй браць крэпасці, але амаль немагчыма нешта будаваць, зацягваючы папругі. Яны ўжо будуць праганяць усіх, хто не дасць ім “малочныя рэкі”. Прагоняць і настаўнікаў-апазіцыянераў.

З тутэйшымі можна лягчэй пераджыць самы цяжкі першы этап пераўтварэнняў, непапулярныя рашэнні і закласці добры падмурак сапраўднага светлага будучага. У ходзе будаўніцтва краіны адбудзецца самы лепшы варыянт прачынання і нацыянальнага адраджэння. Нездарма кажуць: гадзіна работы навучыць болей, чым тыдзень тлумачэнняў. Асабліва раба. Бо ён толькі тады адчувае ланцугі на нагах, калі пачынае рухацца.

Такім чынам, трэба браць уладу і “камандаваць пескарамі”. Словам, мы падышлі да важнейшай падзеі не толькі сёлетняга года — да прэзідэнцкіх выбараў.

Як іх выйграць? У грамадстве мусіруецца думка аб адзіным кандыдаце дэмакратычных сіл. Яна наколькі прагрэсіўная, настолькі і памылковая. Вядома, адзіны кандыдат ад некалькіх палітычных сіл у нармальнай краіне мае вялікі шанц на перамогу. Але гэта, падкрэслю, у нармальнай краіне. А ў нашай? Дзе гарантыя, што адзінага кандыдата не арыштуюць? Ды і ці можа быць у нас адзіны альтэрнатыўны кандыдат? Не веру. Вунь ужо камуністы аб'явілі, што выставяць свайго, беларускія жырыноўцы даўно раскручваюць Гайдукевіча, пазнякоўцы — за Пазьняка...

Ва ўсіх столькі амбіцый, што, здаецца, шчокі трэснуць ад раздування. Вось каб хоць трошачкі было разважлівага сэнсу. Хоць столечкі, каб зразумець, што цяперашні агульны кандыдат ад дэмакратычных сіл — фігура пераходная, часовая. Яго задача: пасля перамогі стварыць у краіне дэмакратычную, вольную атмасферу. Вось тады і надзімайце свае шчокі амбіцыямі і ідзіце на выбары кожны пад сваім сцягам. Але не цяпер. Цяпер варта змагацца за галоўнае — адхіленне ад руля дыктатара. Для чаго варта ўсім ісці пад адным сцягам. Сумна, вельмі сумна, што такую просценькую ісціну ды яшчэ трэба даказваць.

Вядома ж, і жырыноўцы, і камуністы, і іншыя выставяць сваіх кандыдатаў і будуць моцна крытыкаваць Лукашэнку, але з адной мэтай — адцягнуць на сябе частку галасоў незадаволенага электарата і тым самым паспрыяць перамозе кандыдата ад улады. Навошта ж з імі гуляць у адзінага кандыдата? Так можна толькі заблытаць свой электарат.

Дарэчы, партыям і грамадству варта было б разабрацца, якую ролю іграюць Статкевіч і Гайдукевіч. Спярша спадар Статкевіч стварыў Беларускае згуртаванне вайскоўцаў, у якое ўвайшлі нацыянальна свядомыя афіцэры. Пазней яны былі звольнены з арміі. Потым Статкевіч узяўся за сацыял-дэмакратычную партыю і раскалоў яе. Цяпер вось падрывае адзінства дэмакратычных апазіцыйных сіл.

Так што кандыдатаў у нас чакаецца шмат. У тым ліку і ад дэмакратычных сіл. І гэта не кепска, а нават добра. Не пашкодзіць мець 4—5 кандыдатаў-дэмакратаў. Бо завесці крымінальныя справы на ўсіх пяцярых ужо рызыкоўна для самой улады.

Тут я хачу звярнуць вашу ўвагу на пісьмо спадара Крэменя са Скідзеля, з якога і пачынаюцца артыкулы. Ён прапануе мець агульнага кандыдата не ад апазіцыі, а ад народа. Калі хочаце, каманду такіх кандыдатаў. І гэта прынцыповы і выйгрышны варыянт. Важна данесці да выбаршчыкаў, што вось яны, вось гэтыя — нашыя, наша надзея, а тыя, астатнія крыкуны, проста падыгрываюць уладзе.

На жаль, шмат валтузні вакол адзінага кандыдата, адзінай каманды. А гэта ж не надта складанае пытанне. Куды важней — раскрутка магчымых кандыдатаў, пакуль — як змагароў за лепшую долю. Па заводскіх радыё, праз шматтыражкі, рэгіянальныя выданні — пакуль вертыкальшчыкі не расчухаліся. Раз паднялі сцяг, пара падымаць і якар. Ды акружэнне магчымых кандыдатаў праспала важны этап. А ў палітыцы спаць нельга. Самая вялікая памылка, можна сказаць, памылка памылак — спазненні з прыняццем рашэнняў, нерашучасць. У верасні можна кінуць у глебу выдатнае насенне бульбы, добра апрацаваць і ўгнаіць поле, але ўраджай не вырасце, бо позна пасаджана. Я многім паўтараю: “На вакзале лепей быць на гадзіну раней, чым на мінуту пазней”.

Многія беды і правалы падпільноўваюць палітыкаў з-за таго, што ім ў свой час не ўдзяўблі такое правіла. Яшчэ вялікі Дэмакрыт навучаў: нерашучасць і павольнасць робяць любыя мэты недасягальнымі. Чарнышэўскі дабаўляў: нішто так не гібельна для людзей як ў асабістым жыцці, так і ў дзяржаўным, як нерашучасць". Я лічу, што ў свеце няма нічога больш разбуральнага, як бяздзеянне і чаканне, ці, гаворачы вобразна, “пасадка бульбы ў верасні”.

Усе чакаюць дзяржаўнай адмашкі — прызначэння даты выбараў. Але ж адначасова з ёю варта чакаць і “табу” на допуск да выданняў. Да таго ж, калі ўсе распачнуць нахвальваць сваіх, эфект прапаганды ўпадзе да самай нізкай адзнакі.

Наша бяда і ў тым, што ў краіне адзінкі спецыялістаў, якія валодаюць сучаснымі інфармацыйнымі тэхналогіямі. А ў выбарчых штабах шэрагу партый і магчымых кандыдатаў я не бачу ніводнага Глеба Паўлоўскага, таго, што паспрыяў Пуціну заняць крэсла ў Крамлі. А калі няма апоры на такіх спецыялістаў, няма і сэнсу ўдзельнічаць у выбарах. Яркі доказ таму — правал Міхаіла Чыгіра (былога прэм'ер-міністра, чалавека вядомага) нават у адной выбарчай акрузе ў час парламенцкіх выбараў. Аб гэтым жа сведчыць і правал прафсаюзнай акцыі 14 лютага. Кіраўнікі прафсаюзных арганізацый, якія ёсць на ўсіх прадпрыемствах і амаль ва ўсіх працоўных калектывах і пры гэтым не змаглі вывесці на мітынг каля ста тысяч мінчан, могуць болей не гуляць у прэзідэнцкія выбары, бо яны не здольныя будуць прывесці сваіх выбаршчыкаў і да урн.

Дык што ж гэта за такое — сучасныя інфармацыйныя тэхналогіі? Адны іх называюць эфектыўнымі, другія — чорнымі. Як бы там ні было, але яны дазваляюць дамагацца пастаўленай мэты. Вядома, наш артыкул не аб іх. Але некаторыя разважанні не магу не выказаць. Незалежны інстытут палітычных і сацыяльна-эканамічных даследаванняў праводзіць апытанне на важную тэму: якія праблемы больш за ўсё турбуюць беларускае грамадства? Я раіў бы вынікі такіх апытанняў пастаянна трымаць перад сваім носам магчымым кандыдатам, членам іх штабоў, лідэрам партый, журналістам... Каб ведаць, пра што гаварыць і якія пытанні задаваць. Я раіў бы і рэдактарам газет трымаць пад сваім носам вынікі такіх апытанняў, калі яны хочуць, каб іх выданні займелі паболей чытачоў.

З электаратам трэба гаварыць на тую тэму, якая яго цікавіць. Нашыя ж прэтэндэнты ў дэпутаты і прэзідэнты часцей балбочуць пра тое, што цікавіць асабіста іх і іх калег.

Замест “пахода ў народ” варта распачаць “паход у выбарчыя камісіі розных узроўняў”. Там жа ёсць сумленныя людзі. Пачаць “паход” у расійскія СМІ, да расійскіх палітыкаў, вуснамі якіх праз маскоўскія СМІ можна весці эфектыўную прапаганду.

Відавочна, што прэзідэнцкая выбарчая кампанія будзе абмежавана даволі сціслымі тэрміновымі рамкамі. У такіх умовах галоўны прэтэндэнт ад улады мае шэраг пераваг, а яго канкурэнты не паспеюць не тое каб раскруціцца, але некаторыя і сабраць подпісы. Як з гэтым змагацца? Універсальны закон, які ўладарыць у нашым свеце, па-народнаму гучыць так: любы клін выбіваецца толькі аналагічным клінам. Калі ўлада выстаўляе свой “клін”, апазіцыя павінна выставіць свой.

Калі на сбор подпісаў у падтрымку кандыдатаў будзе адведзена няшмат часу, дык і галоўны прэтэндэнт вымушаны будзе прыбегнуць да дзяржаўнага рэсурсу, ці, гаворачы працей, прымусовых подпісаў у яго падтрымку. Вось тут і могуць дэмакраты падлавіць яго. І галоўны

прэтэндэнт можа стаць ахвярай свайго “кліна” — не сабраць патрэбную колькасць подпісаў для сваёй рэгістрацыі ў якасці кандыдата ў прэзідэнты.

І гэтак па кожнай пазіцыі. У адказ на яго жорсткасць да апазіцыі тая павінна выставіць свой “клін”. Словам, шмат увагі варта ўдзяліць не толькі і не столькі свайму прэтэндэнту, колькі яго галоўнаму саперніку, трэба мець асобны штаб, які займаўся б сапернікам.

Электарат, у галаве якога толькі каўбаса і да каўбасы, традыцыйнымі падыходамі, такімі, як расказ пра сваю праграму, лістоўкі, хаджэнне па кватэрах, выступы на радыё і ў калектывах, хачу гэта асабліва падкрэсліць, такімі падыходамі яго не прыгалубіш. Бо яму начхаць на тваю праграму і твае ўгаворы. Што яго хвалюе? Пазнаёмцеся з вынікамі апытанняў, аб якіх сказана трошкі вышэй.

Такі электарат любіць скандальчыкі. Толькі на скандальчыках, як на варaных, можна ўехаць у Чырвоны дом. Невыпадкова Лукашэнка нядаўна заявіў, што выбарчая кампанія будзе сумнай для журналістаў. Можаце не сумнявацца, што ўлада будзе імкнуцца зрабіць яе менавіта такой. Значыць, у яе добрыя кансультанты. Ёй не патрэбны скандальчыкі. Але ж у нас такая ўлада, якая вельмі ахвотна ўвязваецца ў бойкі. І было б грэх не выкарыстаць яе такую слабінку.

Душа нашага электарата моцна знявечана хлуснёй. Значыць, не абысціся без абяцанак, яркіх і гучных. Гэтыя выбары, як і папярэднія прэзідэнцкія, стануць спаборніцтвам не праграм, не інтэлектаў, а абяцанак. Выйграе той, хто не толькі паабяцае ўсіх накарміць, напаіць, апрануць і вылечыць, але і зможа падаць гэта ў яркай, кароткай і праўдападобнай упакоўцы. Так што ў гэтым палітычным сезоне ў асаблівай модзе будзе доўгая лапша на вушы.

І ўсё-такі пра адну праўду нельга прамаўчаць. Яе званок для нас прагучаў у Югаславіі. І былы югаслаўскі лідэр Мілошавіч, і яго падпявалы даказвалі, што да бамбардзіровак справа не дойдзе, проста НАТО папужае, і гэтым усё скончыцца, тым болей што Расія выступае гарантам югаслаўскай бяспекі. А што атрымалася? З-за Мілошавіча так урэзалі Югаславіі, што разбамбілі амаль усю прамысловасць. Я баюся, што калі застанецца сённяшняя ўлада, нам наўрад ці ўдасца пазбегнуць югаслаўскага варыянту, бо Еўропа не можа цярпець ракавай пухліны на сваім целе. Выбаршчыкам варта данесці гэту страшную перспектыву: застанецца Лукашэнка — чакай бомбы на свой дом.

А яшчэ насоўваюцца санкцыі МАП (Міжнароднай арганізацыі працы). Эканамічная ізаляцыя не менш страшная, чым бомбы.

У тых, хто пакуль “не врубился”, хачу пацікавіцца: вы ведаеце, якое рашэнне з'яўляецца самым мудрым? Не? Тады паслухайце. Геніі многіх часоў паўтаралі: самае мудрае рашэнне тое, якое ўлічвае канкрэтныя абставіны і дазваляе прыстасавацца да іх.

І ўсё ж самае-самае... падлік галасоў. Як колісь цынічна заўважыў таварыш Сталін: важна не тое, як галасуюць, а як падлічваюць галасы. Адно з самых вялікіх дасягненняў сённяшняй улады, па-мойму, створаная ёю сістэма па падліку галасоў. Не выпадкова ж, паведамленне апазіцыі аб жаданні наладзіць дзейсны кантроль за падлікам галасоў на выбарах выклікала ў прадстаўнікоў улады шок і істэрыю. Яны пачалі абзываць будучых назіральнікаў баевікамі і бандытамі, палохаць імі людзей, што сведчыць аб адным — апазіцыя наступіла ўладзе на мазоль. Таму сёння самая-самая важная задача — паклапаціцца пра будучы падлік галасоў.

Даўно час з усяе сілы біць у міжнародныя званы:

— Ніякіх масавых датэрміновых галасаванняў, калі ўлада мае ўсе магчымасці падмяняць бюлетэні. Правесці датэрміновае галасаванне ў адзін дзень з падлікам галасоў.

— **Новае фарміраванне выбарчых камісій усіх узроўняў на дэмакратычнай аснове.** Камісіі, якія правялі дзве выбарчыя кампаніі і вынікі ніводнай не прызнаны еўрапейскім супольніцтвам, не маюць ніякага права заставацца на працы ніводнага дня.

— Ці мае права праводзіць выбары прэзідэнт, легітымнасць якога многімі не прызнаецца? Яму варта на час выбараў пайсці ў адстаўку. Гэта, бадай, галоўная ўмова сумленных выбараў.

— Доступ дэмакратычных сіл ў дзяржаўныя СМІ. Час ужо “браць тэлебачанне” ўсімі даступнымі, законнымі метадамі.

Сёлетні год можа стаць апошнім. Апошнім годам надзеі. Мяркую, улада болей не дапусціць нават гульні ў выбары і хоць нейкага абазначэння апазіцыі. Краіна пойдзе па шляху Кубы і Паўночнай Карэі.

Таму незразумела, чаму нашы дзеячы яшчэ не звярнуліся з лістом да прэзідэнта ЗША Буша. Ні Вярхоўны Савет, ні кіраўнікі партый і рухаў, ні свядомыя грамадскія дзеячы. Мемарандум аб гарантыях бяспекі Беларусі, падпісаны ЗША, Вялікабрытаніяй і Расіяй у 1994 годзе, ніхто не адмяняў. Да таго ж Кангрэсам ЗША летась прыняты рэзалюцыі па Беларусі №№304 і 153, у якіх запісаны сур'ёзныя канкрэтныя даручэнні прэзідэнту Амерыкі, якія ён не можа не выканаць. Вядома, Бушу пакуль не да Беларусі. Але хто павінен напомніць яму, як не мы? Не, чакаюць, пакуль у Вашынгтоне самі ўспомняць.

Пра расійскі фактар. Ён вызначальны. Каго палюбіць Масква, таго палюбяць і зацюканыя беларусы.

Маскве, напэўна, надакучыла наступаць на беларускія граблі. Зазначу, што ў нашым Брэсце рускія падпісалі ганебны дагавор з Германіяй. У Магілеве расійскі цар Мікалай прыняў рашэнне аб адмове ад улады. У Мінску адбыўся першы з'езд расійскіх бальшавікоў і адсюль пайшла на Расію чырвоная зараза, якая адкінула імперыю далёка назад. У Белавежскай пушчы быў падпісаны смяротны прыгавор імперыі пад назвай “Савецкі Саюз”... Названыя крушэнні інтарэсаў Расіі здарыліся тады, калі ў Мінску рулілі яе халуі і згоднікі. Яна адчувае, што з-за Лукашэнкі можа згубіць месца ў васьмёрцы вядучых краін свету. А гэта ж для яе будзе раўназначна таму, што здарылася ў Белавежскай пушчы.

Так што пара дзейнічаць! Ці, як казалі камуністы, заканчваючы кожны свой з'езд: “За работу, товарищи! За такую работу, каб ”наша хата не ведала доктара і адваката". Няхай заўжды з намі будуць палымяныя радкі нашага песняра Янкі Купалы:

Устань ты, старонка, родная маці!
Годзе зімовага рабскага сну,
Годзе табе ўжо слёзна ўздыхаці, —
Выйдзі на поле, на сенажаці,
Выйдзі спаткаці вясну!

Хопіць бяздзейнічаць! Бацькаўшчына ў небяспецы! Сёлета ці ніколі!

Іван МАКАЛОВІЧ.

ОН ВСЕХ «ПОСЛАЛ»

Так Павел Козловский оценил ежегодное послание Лукашенко парламенту

— Павел Павлович, каково Ваше впечатление от ежегодного послания президента?

— Глубокое разочарование. Если сказать более определенно, то такого рода “послания” только демонстрируют уровень интеллектуальной деградации современных властных структур. Страна находится на переломе. Жестокими административными мерами сельское хозяйство практически низведено до уровня каменного века, промышленность превратилась в бессмысленного переработчика сырья и энергетики на склады, мы не удержали не только внешние рынки, но теряем с каждым днем свои. Приватизационная стоимость наших предприятий падает. Страна теряет лучшие головы и квалифицированные руки. Хотелось услышать, что власть видит глубину кризиса, в который сама завела наш народ, и готова предложить хотя бы подходы для их решения. Но ничего, кроме маниакального чванства на основе мнимых “успехов”, мы не услышали.

— “Батька” продекларировал новые, дополнительные приоритеты нашей экономической политики. По силам ли нам новые “вершины”?

— Практически “завалены” предыдущие — экспорт, продовольствие, жилье. Мы получили по итогам 2000 г. более миллиарда дефицита внешней торговли, даже более-менее удачный по урожаю 2000 г. оказался “липовым” на один миллион тонн зерна, строительство жилья стало недоступным для абсолютного большинства населения страны, что, между прочим, признал и Лукашенко.

Взять “дополнительные обязательства” — рецидив административной болезни. Мало того, что власть не понимает саму природу создания в экономике приоритетов. Ведь в нормальной рыночной экономике годами нащупываются “точки роста” и места в мировом разделении труда. Сделать это административными мерами невозможно и пагубно для экономики. Это даже студенты понимают.

Активизировать инновационную и инвестиционную деятельность может только сама власть. И первым шагом для этого должны быть абсолютно прозрачные и демократичные президентские выборы. Между прочим, выдвижение такого “финансового” приоритета говорит о том, что в казне “мышь повесилась”.

В Послании указывается, что реформы на селе не ставят своей целью уничтожение колхозов и совхозов. Более того, колхоз — это “своего рода общественно-территориальное образование”, которое, как я понял, должно обеспечить А.Г., “единственному” кандидату в президенты, стопроцентную поддержку на предстоящих выборах. Власть ставит задачу всемерного сохранения данной социально-экономической структуры на селе.

— Есть ли перспективы у такого сельского хозяйства?

Это — тупик. Реформирование агропромышленного комплекса без решения проблемы собственности на землю не имеет смысла и является пустой тратой времени и денег. Превращение колхоза или совхоза в опору власти в деревне чревато ростом иждивенческого отношения среди крестьянства. Бездумное затыкание финансовых дыр не идет на пользу нашему сельскому хозяйству. Административное давление на фермерство привело к уничтожению реального перспективного конкурента колхозно-совхозного строя. И здесь политическая целесообразность подрывает экономику важнейшей отрасли страны.

— Лукашенко продемонстрировал очень жесткий подход к частному предпринимательству. Чем, на Ваш взгляд, объясняется такая нетерпимость?

— Это просто невероятно, что в послании парламенту страны мы встречаем ругательства и издевательства в адрес огромной прослойки нашего общества. Мы услышали и “каждый чих”, и “купи-продай”, и “не самые бедные”, а в итоге “нечего плакаться”. По-видимому, наша власть считает, что все граждане страны должны быть безмолвными рабами и их трудовая деятельность должна целиком находиться под надзором государства. Люди, которые сами себя трудоустроили и сами содержат себя и свои семьи, являются безусловным укором для системы, где положено рабски выпрашивать подачки у власть предержащих. На мой взгляд, экономики здесь крайне мало, а вот политики и идеологии явный избыток.

— И последнее. Как Вы считаете, что будет главным в президентском послании 2002 года?

— Будут стоять следующие первоочередные задачи — избавить граждан Беларуси от нищеты, страха, вранья. Обеспечить возрождение государства на основе свободного труда свободных людей. Стать равноправными партнерами в семье цивилизованных стран. Установить взаимовыгодные условия интеграции с Российской Федерацией, прежде всего в области экономики. Но это будет зачитывать другой человек.

Беседу вел Андрей АХРАМЕЕВ.

Принуждают к субботнику

Если Конституционный суд рассмотрел жалобу какого-то чудака от медицины, то почему бы мою не рассмотреть...

Уважаемая редакция!

Вот опять грядет субботник. Я работаю в бюджетной организации и, соответственно, не произвожу никакой продукции. Меня опять (и ежегодно) заставляют выходить в субботу на работу и мыть окна или мести территорию. Но на это ведь есть уборщицы и дворники, они за это получают зарплату.

Если же я в субботу на работу не выйду — будут неприятности. Выйду — с меня высчитают в “добровольном” порядке из зарплаты однодневный заработок, хотя я ничего не заработаю и за этот выход на работу ничего не начисляют в бухгалтерии.

Это какой-то абсурд!!!

Почему бы в нашем уважаемом Конституционном суде не рассмотреть законность всего этого? Ведь это нарушение моих (и не только моих) конституционных прав. Нашел же Конституционный суд время рассмотреть жалобу какого-то чудака от медицины о законности взыскания профсоюзных взносов через бухгалтерию. По-моему, ситуация сходная.

Людмила НОВИКОВА, жительница Могилева.

Народная Воля 17 КРАСАВІКА 2001 г.

ДАЙДЖЕСТ

Миткова садится в кресло главного редактора

Татьяна Миткова не будет "лицом телеканала НТВ". Она приняла решение больше не появляться на экране в эфире новостных программ. Теперь Татьяна Миткова, возможно, станет главным редактором НТВ нового состава, которое остается на "четвертой кнопке". Об этом в эфире телеканала ОРТ заявил Владимир Кулистиков, назначенный главным редактором НТВ по решению нового совета директоров. По словам Кулистикова, в настоящий момент Миткова координирует работу информационной службы, и если коллеги-журналисты изберут ее главным редактором, то он — Кулистиков — это будет только приветствовать.

Gazeta.ru.

Пробки на западе Москвы

В воскресенье вечером на пересечении Боровского шоссе и Новопеределкинской улицы произошло крупное дорожно-транспортное происшествие, вызвавшее значительные затруднения движения на западе Москвы. Около 22:00 по неустановленной пока причине произошло лобовое столкновение двух иномарок. Затем уже в столкнувшиеся машины врезались "Жигули" и мотоцикл "ИЖ". В результате этого происшествия водители машин получили травмы различной степени и были госпитализированы, мотоциклист погиб.

Из тюремной больницы в Подмосковье сбежал преступник

Из тюремной больницы, расположенной в подмосковном городе Электросталь, сбежал преступник. 32-летний Александр Луговой осужден на восемь лет тюрьмы за кражи. Преступник сбежал через окно туалета. На территории Москвы и Московской области объявлен специальный план поиска "Сирена-1". Милиция разыскивает человека лет 30, рост около 176 сантиметров, он одет в темную олимпийку.

Очередной бунт в бразильской тюрьме подавили сами заключенные

Заключенные бразильской тюрьмы Карумбе, расположенной в городе Куйаба, в воскресенье своими силами подавили бунт, продолжавшийся более трех суток. Взбунтовавшиеся преступники захватили в заложники 150 человек — в основном родственников, приехавших на свидание. После нескольких дней бесплодных переговоров заключенные перебили главарей бунтовщиков и освободили заложников.

ВМС США: затонувший танкер вез под грузинским флагом иракскую нефть

Танкер Zainab, затонувший у побережья Объединенных Арабских Эмиратов, шел под грузинским флагом и в нарушение санкций ООН вез иракскую нефть. Об этом заявил представитель военно-морских сил США в регионе Персидского залива. Экипаж судна, состоящий из граждан Ирака, переправлен на берег. На борту затонувшего танкера было свыше тысячи тонн нефти.

Lenta.ru.

В японском порту задержано российское грузовое судно

Российское грузовое судно "Керченский", приписанное к Находке, задержано в японском порту Отару на ближайшем к России острове Хоккайдо. Причиной задержания послужили выявленные при таможенном досмотре сильнодействующие наркотики, — сообщает японское Управление безопасности на море. Вместе с тем японские представители отказались пока сообщить какие-либо детали инцидента, сославшись на закрытый характер расследования. В частности, нет никакой информации о том, в каком количестве и какие именно наркотики были обнаружены таможенниками. На судне, перевозившем лес, находятся 27 человек. Пока идет расследование, им всем запрещено выходить на берег.

ИТАР-ТАСС.

ПОВИСЛЕ

Белорусско-польские заметки

Семен БУКЧИН

У поляков развито чувство общности. Да, польская пресса сегодня много пишет о расколотости общества, о разных "клутнях", разделивших граждан. Но та же пресса рассуждает, обращаясь к читателю: "Как мы будем лечиться... Как мы будем отдыхать... Как мы будем платить налоги..." Мы! Поляки этого не замечают. А как еще должно быть?

А вот в Беларуси нету этого "мы". Там пресса пишет обо всем "белорусском", как о происходящем где-то, в другой стране. Не московская, не украинская, не японская, а своя, выходящая в Минске газета, к примеру, пишет: "С такого-то числа в Беларуси вводятся такие-то правила, и граждане страны должны будут их соблюдать". Как будто речь идет о Китае или Англии. Когда в газетах время от времени поднимается очередная полемика о белорусском языке, никто из авторов (за небольшим исключением) не скажет "наш язык", разговор идет только о "белорусском языке", как о каком-то иностранном.

Помню, в давние уже времена мы с коллегой-литератором пришли на встречу с читателями в школу. Учительница объявила своим подопечным: "К нам в гости пришли белорусские писатели". Можно было подумать, что мы приехали в Анголу.

Не представляю себе, чтобы Милош с Ружевичем пришли в какую-то польскую школу, и учительница объявила: "К нам в гости пришли польские писатели".

И это не проблемы стилистики. Это именно проблемы нации и общества. Национальное, белорусское не входит в белорусский социум. Оно существует как необходимая экзотика, не более.

***

Простой народ в Польше отказывается верить, что средняя зарплата в Беларуси, ежели считать в польском эквиваленте, приблизительно около 300 злотых (75 долларов).

- Ну, наверное, у вас при такой зарплате все очень дешево! Иначе ведь не прожить!

Но вот ведь живем... Или существуем, выживаем? Или умираем? Поляку не понять, как можно жить на триста злотых в месяц. А ежели сказать ему, что и цены у нас на основные продукты питания не ниже, а часто и гораздо выше польских, то он снова не поверит... Что-то тут не так...

Конечно, в Польше больше платят и за квартиру (czynsz) и коммунальные платежи выше. Но ведь и зарплаты такой — в 300 злотых — нету. Средняя месячная — от 1500 до 2000 тысяч. То есть между 400 и 500 долларами.

Это не значит, что в стране нет недовольных. Как им не быть, ежели безработица приближается к 16 %. Но и назад, в коммунистическую ПНР, народ не желает. Люди старшего поколения, которым особенно нелегко в стране, проходящей через горнило реформ, в ответ на такой вопрос часто пускаются в сложные рассуждения, из которых вытекает, что вот как бы славно было, ежели бы жизнь нынче была и без коммунистов, но и со всеми выгодами той жизни, когда государство гарантировало и работу, и заработок, и бесплатную квартиру и путевку в санаторий...

Кстати, нынешний польский капитализм вовсе не означает, что люди брошены на произвол судьбы. Государство разработало множество мер поддержки для тех, кому сегодня особенно трудно. Но штука в том, что Польша может быть слишком рьяно кинулась догонять Запад, слишком скоро захотели поляки наверстать упущенное за десятилетия "социалистической" изоляции, побыстрее приблизиться к европейским стандартам, открывающим дорогу в Евросоюз. И за эту скорость приходится платить немалую цену. Выясняется, что рынок — еще не панацея от всех бед. И вместе с тем очевидно, что рынок — это динамика, преображающая страну, дающая шанс гражданину.

Белорусская мертвечина очень хорошо оттеняет эту очевидную истину. Может, потому так и стараются в последнее время официальные пропагандисты в Беларуси очернить, оболгать нынешнюю польскую жизнь. Уж больно пример и показателен и заразителен! Более миллиона белорусов посетило Польшу в минувшем году. Сами видят что да как... Пора заколачивать границу на Буге.

***

Мне почему-то нравится польское выражение "na marginese". Сказал "на маргинезе", и вроде спорить не о чем. Польские фашисты, скины — это "на маргинезе". И польский антисемитизм тоже, разумеется, явление маргинальное.

Когда я читаю обличителей польского антисемитизма, я почти соглашаюсь с ними. Да, действительно, недаром германские концентрационные лагеря, где уничтожали евреев, были построены в Польше. Была, была здесь соответствующая почва, подготовленная в том числе на протяжении столетий и католической церковью... И, конечно же, поляки, бросили евреев в дни восстания в варшавском гетто. А после войны завладели их имуществом. И трагедия в Кельцах 1948 года... Это уже в Народной Польше состоялся дикий погром с убийством нескольких десятков человек. Сценарий отчасти напоминал дореволюционную киевскую историю с делом Бейлиса. Только не было убитого пьяными дружками Веры Чеберячки мальчика Андрея Ющинского, кровь которого якобы была употреблена в мацу. Мальчика в Кельцах родители попросту услали из города, чтобы объявить о его пропаже, то есть о похищении евреями. Очень скоро мальчик обнаружился, живой и невредимый. Но "массы" уже были взвинчены...

А позор марта 1968 года? В ответ на студенческие волнения в Варшавском университете, связанные с запретом спектакля "Дзяды" (по Мицкевичу), в котором отчетливо были акцентированы антироссийские (а власть правильно прочитала как антисоветские) моменты, Гомулка объявил, что это дело "лиц еврейской национальности". И началась официальная вакханалия: евреев клеймили в печати и на собраниях, увольняли с работы, подталкивали к эмиграции. Тысячи польских граждан покинули тогда страну. Польша потеряла многих инженеров, экономистов, врачей, известных ученых, интеллектуалов. В 1998 году, в тридцатилетнюю годовщину этого позора, власти новой, демократической Польши установили на Гданьском вокзале в Варшаве памятную доску, свидетельствующую о том, что отсюда "уезжали наши граждане с паспортами, в которых стояла разрешительная виза только в одну сторону — на выезд". Сегодня всем изгнанным в ту пору предоставлено право вернуть себе польское гражданство.

Но стоит послушать и оппонентов борцов с польским антисемитизмом. В самом деле: почему, если был Освенцим, Польша должна восприниматься в мире как колоссальная еврейская могила? И разве я сам не видел в музее на Павяку длиннющие, спускающиеся до пола листы с именами поляков, чьи семьи укрывали евреев и были за это расстреляны...

И еще есть места, где все мои противоречия уходят, просто рассыпаются. Это варшавские книжные магазины. Когда я вижу великолепные художественные альбомы по истории еврейской культуры в Польше, когда я листаю десятки книг по истории польского еврейства, мемуары, сборники прозы еврейских писателей в переводе на польский, я говорю себе: "Да черт с ним, с этим польским антисемитизмом! Вот же оно, самое главное — история польских евреев предстает как часть польской истории и культуры! Вот что важнее всего!"

И разве не поляки идут по следам старых и забытых еврейских кладбищ и пишут о них статьи и даже книги? И разве не поляки, стоит только в Америке ли, в Израиле или еще где-то выйти воспоминаниям о еврейской жизни в каком-то местечке в Польше, тут же быстро переводят эту вещь, да еще и приглашают автора в гости на презентацию книги, увенчивают его премией и вообще носятся с ним, устраивая всевозможные встречи, интервью и прочие приятности?..

А ведь еще есть и Еврейский институт и Еврейский государственный театр имени Иды Каминской в Варшаве, и журнал "Мидраш"... И восстановленные за счет государства синагоги. И поднятый из руин краковский Казимеж.

И, наконец, сама многолетняя полемика о польско-еврейских делах в здешней прессе... Это стремление ничего не скрывать, ни обид, ни взаимных претензий, идти до конца. Это лучше, чем молчание. Я не говорю уже о той гордости за поляков, которую я испытываю, когда узнаю, что на специальных курсах, организованных музеем в Освенциме, занимаются польские школьные учителя, изучающие такие темы, как "История и культура еврейского народа до 1939 года", "Поляки и евреи во время второй мировой войны и в послевоенный период", "После Аушвица и Холокоста: преодоление прошлого и предрассудков в общественном сознании и диалог религий", "Тоталитаризм, нацизм и Холокост в школьном образовании".

И я говорю себе: на фоне всего этого пусть будет "польский антисемитизм". Нет у него будущего, он действительно "на маргинезе", если школьные учителя слушают **такие лекции**.

Пусть выходят в Польше газеты и книги с антисемитскими бреднями. В конце концов больным людям нужно где-то изживать свои комплексы. Важнее, что расскажет своим ученикам школьный учитель.

И я хочу сказать обличителям польского антисемитизма: поезжайте на Беларусь, вот где тихо, спокойно по части "еврейских дел". Как говорит президент Лукашенко, " у нас нет межнациональных проблем". Но на фоне этой тишины какую дикую, разнузданную антисемитскую пропаганду ведут печатающиеся в типографии управления делами президента Беларуси такие газеты, как "Славянский набат" и "Личность", свободно продающаяся в Минске газета российских фашистов-баркашовцев "Русский порядок". А тишина оттого, что никто не возражает, власти "не замечают". Нет полемики — значит, нет и проблемы.

А уж о синагогах, памятниках, еврейских институтах, журналах, книгах и театрах и речи нет. А ведь в Беларуси не три тысячи евреев, как в Польше сегодня, живут. Несмотря на мощную эмиграцию в Израиль и Америку, здесь их еще около тридцати тысяч. Есть, казалось бы, для кого потрудиться, о ком вспомнить... Да это и белорусам нужно. И в "Нашай Ніве" и в журнале "Arche" уже давно понимают, что без истории белорусских евреев нет подлинной и полной истории Беларуси. А власть? Она верна себе. Здание бывшей главной синагоги в Минске уже много лет занимает Русский театр. А ведь в этом здании еще после войны существовал Еврейский театр. Он был закрыт в 1948 году, вскоре после того, как в Минске по приказу Сталина убили великого еврейского артиста Соломона Михоэлса.

Пусть продолжают работать в этом театре Луценко и Янковский. Раз уж так получилось. Но доску-то хоть прикрепите к фасаду, расскажите людям правду об истории этого здания. И памятник Михоэлсу в Минске только прибавил бы международному, культурному авторитету Беларуси. Но если вспомнить, какое дикое сопротивление оказывалось еще совсем недавно признанию Марка Шагала... Если не забывать, что с благословения властей и православной церкви здесь выходят такие "труды", как "Война по законам подлости", тогда, конечно, у нас "с национальным вопросом полный порядок".

(Продолжение следует.)

"НАШ ПІСЬМЕННІК — ДАВОЛІ ІНЕРТНАЯ АСОБА"

Так сказала начальніца пісьменнікаў Вольга ІПАТАВА

Заява

Мы, сябры Саюза беларускіх пісьменнікаў, патрабуем ад уладаў Рэспублікі Беларусь спыніць ганебнае шальмаванне ў дзяржаўных сродках масавай інфармацыі сусветнавядомага пісьменніка Беларусі, ветэрана Вялікай Айчыннай вайны Васіля Уладзіміравіча Быкава, якое не робіць гонару ні нашай краіне, ні яе кіраўніцтву. Такога шалёнага і беспадстаўнага гвалту, паклёпу на Беларусі не было з 30-х гадоў, калі знішчаліся сотні беларускіх пісьменнікаў, навукоўцаў і палітыкаў.

Сёння, нібы пераняўшы злачынныя і звыродныя сталінска-берыеўскія метады, Беларускае тэлебачанне, выконваючы волю сваіх гаспадароў, дагаварылася да таго, што змагар з фашызмам, ветэран-франтавік Васіль Быкаў — "литературный полицай", што чалавек, які ўсё сваё жыццё намагаўся паказваць у сваіх творах праўду, хоць і горкую, — "Василий, не помнящий родства" (перадача "Тайные пружины политики" ад 17 сакавіка 2001 года).

Улады краіны, з чыёй маўклівай згоды ўжо працяглы час ганьбіцца імя Васіля Быкава, не маюць ні маральнага, ні канстытуцыйнага права рабіць выгляд, што лёс нашага народнага пісьменніка — не дзяржаўная справа.

Мы перакананыя, што ўсё мінецца, а праўда застанецца, і аддадзена будзе кожнаму паводле ўчынкаў яго.

Сябры Саюза беларускіх пісьменнікаў:

Рыгор Барадулін, народны паэт Беларусі; Уладзімір Арлоў; Генадзь Бураўкін, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі; Анатоль Верабей; Анатоль Вярцінскі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі; Генрых Далідовіч, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі; Аляксандр Дракахруст; Вольга Іпатава; Казімір Камейша; Анатоль Кудравец, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі; Алег Лойка, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі; Алесь Пашкевіч; Віктар Праўдзін; Васіль Сёмуха, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі; Міхась Скобла; Валянцін Тарас; Ганад Чарказян; Карлас Шэрман.

6 красавіка 2001 года.

АД КАГО І КАМУ "ЗАЯВА"?

Заяву ў абарону Васіля Быкава падпісалі ўсяго васемнаццаць пісьменнікаў. Васемнаццаць з усяго Саюза беларускіх пісьменнікаў!

З просьбай пракаменціраваць гэты факт "Народная воля" звярнулася да выконваючай абавязкі старшыні Саюза пісьменнікаў Вольгі ІПАТАВАЙ.

— Вольга Міхайлаўна, чаму так мала пісьменнікаў падпісалася ў абарону Васіля Быкава? Калі я не памыляюся, у Саюзе прыкладна пяцьсот членаў...

— Па праўдзе кажучы, мы зараз рыхтуемся да з'езда пісьменнікаў. Столькі пытанняў трэба тэрмінова вырашаць! Пісьменнікам тэлефанавалі — аднаго няма, другі хварэе...

— Перадача БТ "Тайныя спружыны палітыкі" з'явілася ў сакавіку. А заява — толькі зараз. Кажуць, гэтая затрымка звязана з рознагалоссем сярод пісьменнікаў наконт таго, каму адрасаваць пасланне. Праўда, што спачатку меркавалася даслаць заяву на імя Лукашэнкі?

— Ініцыятарамі гэтай заявы былі маладыя пісьменнікі, яны патэлефанавалі ў Саюз. Але той чалавек, які павінен быў зрабіць тэкст, захварэў. Таму тэкст маладыя літаратары складалі самастойна, потым мы яго абмяркоўвалі.

— Дык праўда, што звярнуцца збіраліся да Лукашэнкі?

— Думаю, што і да Лукашэнкі трэба звяртацца. У мяне такое ўражанне, што часам і ўлада не ўсё ведае...

— Радыё "Свабода" паведаміла, што многія пісьменнікі катэгарычна адмовіліся падпісаць заяву, бо займаюць дзяржаўную пасаду альбо проста разлічваюць нешта атрымаць ад уладаў на пісьменніцкім з'ездзе...

— Ды не, не думаю. Праўда, я не хадзіла і не збірала такія факты, можа нехта адзін і адмовіўся... Некаторыя пісьменнікі, наадварот, тэлефанавалі і крыўдзіліся, што да іх не звярнуліся.

— А чаму, дарэчы, не звярнуліся?

— Наш пісьменнік — даволі інертная асоба. Вось зараз мы папрасілі пісьменнікаў адказаць на пытанні анкеты. Напрыклад, каго Вы бачыце ў будучым кіраўніцтве Саюза і г.д. І што Вы думаеце — ні адзін не адгукнуўся. А мы, уласна кажучы, да ўсіх звярталіся...

— Але ж анкета — не заява...

— Разумееце, заяву трэба падпісваць. Значыць, трэба паехаць да пісьменніка ці каб пісьменнік пад'ехаў у Саюз. Гэта ўсё не проста...

— Вам не здаецца, што гэтыя васемнаццаць подпісаў на фоне астатніх членаў Саюза выглядаюць проста смешна?

— Мяне заўсёды дзівіць: ну ёсць жа пісьменнікі, якія ў сваіх выступах бэсцяць сваіх калег, дык Вы пра іх ніколі не пішаце. Шукаеце пісьменнікаў, якія па сутнасці працуюць, вельмі занятыя. Спытайце ў тых, хто адмовіўся падпісаць гэтую заяву, чаму яны так паступілі.

— Я размаўляла з Алесем Пашкевічам, які займаўся зборам подпісаў. Ён не захацеў назваць прозвішчы гэтых асоб. Сказаў, не трэба распаляць страсці напярэдадні з'езда...

— А што я буду Вам расказваць? Тым больш, я сапраўды нічога не ведаю. Я не чыноўнік, які выклікае падначаленага, і ён тут жа з'яўляецца. Тут, бывае, выклікаеш па жыццёва неабходным пытанні, а з пятнаццаці прыйдуць чатыры... Ды і заява не ад Рады, таму што Раду мы не збяром зараз. І для нас сёння самая важная справа — падрыхтоўка з'езда. Гэта вельмі вялікая праблема. Дзе ўзяць грошай? Дзе правесці? Як пісьменнікаў выклікаць, бо некаторыя жывуць у замежжы, нават у сваякоў іх адрасоў няма.

— А дзеля чаго тады ўвогуле было агучваць заяву напярэдадні з'езда? Ці не прасцей зрабіць гэта падчас ці адразу пасля? Тады, напэўна, падпісаліся б усе пісьменнікі...

— Гэта не такое простае пытанне... І потым, я маю права падпісваць дакументы ад імя Саюза пісьменнікаў.

— Прабачце, але ў заяве напісана не "выконваючы абавязкі старшыні Саюза пісьменнікаў", а проста "Вольга Іпатава"...

— "В.а. старшыні" лішні раз не напісала, таму што нават Рыгор Барадулін быў узгаданы без усялякіх рэгаліяў.

— Вы памыляецеся. Побач з прозвішчам Рыгора Іванавіча стаіць ганаровае званне "Народны паэт Беларусі".

— Значыць, не бачыла. Можа быць... Я цяпер ўвогуле нічога не падпісваю, не думаючы пра тое, што прадстаўляю Саюз пісьменнікаў.

— Гэтая заява нагадвае пустую адпіску...

— Гэта яна Вам нагадвае. Добра, што пісьменнікі хоць сабраліся. "Народная воля", між іншым, вельмі часта дазваляе сабе непаважліва гаварыць пра пісьменнікаў.

— Напрыклад?

— Не трэба ствараць адмоўны імідж пісьменнікаў.

Марына КОКТЫШ.

Каментарый рэдакцыі

Мы спецыяльна патэлефанавалі некаторым пісьменнікам і спыталіся: ці прапаноўвалі вам паставіць свой подпіс пад заявай у абарону Васіля Быкава? Не, здзіўлена адказвалі яны. Некаторыя нават пакрыўджана дадавалі, што амаль увесь час сядзяць дома, а не дзе-небудзь у Маскве ці Нью-Йорку.

Уражвае пазіцыя самой Вольгі Іпатавай, якая, відаць, хоча ўседзець на двух крэслах, застацца *сваёй* ва ўладзе і быццам у апазіцыі. Пісьменніца-разумніца, якая напісала столькі добрых кніжак пра князёў Вялікага княства Літоўскага, перакананая, што некаторыя дзяржаўныя асобы дрэнна валодаюць сітуацыяй. І як толькі яны асабіста ва ўсім разбяруцца, дык адразу дапамогуць. І добрым словам, і грашыма. Дык, можа, Вы, Вольга Міхайлаўна, спадзеяцеся пасадзіць Аляксандра Рыгоравіча ў прэзідыум пісьменніцкага з'езда і ўсё яму расказаць? Але хіба мала А.Лукашэнка сядзеў ў прэзідыумах розных культурных форумаў? Між іншым, нават побач з Вамі сядзеў на нядаўнім сходзе-нарадзе творчай інтэлігенцыі. Чаму ж Вы тады яму пра свае праблемы на вушка не нашапталі?

Спадарыня Іпатава акцэнтуе ўвагу на тым, што ініцыятарамі стварэння вышэйпамянёнай заявы былі маладыя пісьменнікі. Выходзіць, Рада саюза пісьменнікаў сапраўды не падтрымала Васіля Быкава?

У некаторых незалежных сродках масавай інфармацыі ўжо прагучала, што заява беларускіх пісьменнікаў у абарону Васіля Быкава самому Быкаву не патрэбная, хоць ён і даслаў у Беларускі ПЭН-цэнтр ліст з падзякай "за разуменне і падтрымку". Васіль Уладзіміравіч ведае цану беларускай уладзе. Можна меркаваць, што ні Васіль Быкаў, ні ўлады ніколі не сумняваліся ў пазіцыі менавіта гэтых васемнаццаці чалавек, многія з якіх даўнія сябры і паплечнікі пісьменніка.

РЭГІЁН

Гігант на лапатках

Яшчэ нядаўна нічога не прадвяшчала бяды для флагмана галіны — Глыбоцкага малочнакансервавага камбіната. Але мінулы год калектыў завяршыў са стратамі ў 423 мільёны рублёў і вымушаны быў перайсці на чатырохдзённы рэжым працы. Упершыню за 27 гадоў дзейнасці шэсцьдзесят працаўнікоў адправілі ў вымушаныя адпачынкі.

Асноўныя вытворчыя магутнасці задзейнічаны на 20—40 працэнтаў, а выпуск сухога абястлушчанага малака спынены да мая. МКК імкліва пачаў губляць свае пазіцыі на расійскім і замежным рынках. Да такога зацяжнога крызісу, масавых неплацяжоў прывялі непраўданыя адміністраванне і ўмяшанне ў гаспадарчую дзейнасць, неразумная цэнавая палітыка. У выніку дзяржзаказ толькі па маслу летась прывёў да стратаў у 1 мільярд 260 мільёнаў рублёў, якія ніхто не думае кампенсаваць. Пакутуюць і асноўныя пастаўшчыкі з-за немагчымасці своечасова атрымаць грошы за пастаўленае малако.

Школа на падпорках

Два гады таму пад цяжарам снегу абвалілася столь аднаго з драўляных будынкаў Коўшалёўскай базавай школы Шаркоўшчынскага раёна. Праўда, інцыдэнт здарыўся ноччу, і таму ніхто з настаўнікаў і вучняў не пацярпеў. Але старыя пабудовы настолькі зношаныя, што самы цёплы пакой школьнай сталовай, дзе ўсіх сто вучняў кормяць бясплатна, умацавалі падпоркамі.

А вось з сярэдзіны восені да веснавога цяпла ў класах холадна. Як толькі падзьме вецер, або крыху прыцісне марозік, дзеці на ўроках сядзяць у паліто і шапках. Аб аварыйным стане большасці памяшканняў ведаюць і мясцовыя ўлады, якія яшчэ ў 1998 годзе прынялі рашэнне аб будаўніцтве новай школы. Але раённаму бюджэту асіліць гэтую задачку без дапамогі абласных і рэспубліканскіх органаў кіравання немагчыма. Між тым летась на Віцебшчыне да 1 верасня здалі толькі адну новую школу.

Роспач кіраўніка

За нейкі год ужо другі запар дырэктар некалі квітнеўшага ў Паставах многапрофільнага беларуска-амерыканскага СП "Імпульс" ад роспачы падаў у адстаўку. Эканамічныя цяжкасці нават прымусілі фірму перадаць у арэнду іншай самы выгадны аб'ект — матэль з кафэ, гасцініцай і АЗС паблізу літоўскай граніцы. Ад былой сотні работнікаў засталіся адзінкі на млыне, у бухгалтэрыі і на прахадной.

Своеасаблівасці эканамічнай палітыкі дзяржавы садзейнічалі ўдушэнню і разарэнню раней дзейнічаючых тут прыватных аптэкі, гандлёвага цэнтра, пункта абмену валют, аўтамайстэрні, швейнага цэха і шэрагу іншых падраздзяленняў. Падобныя дробныя фірмы церпяць крах і ў іншых краінах, але хутка аднаўляюцца ў новай якасці. І толькі ў нас любая талковая ініцыятыва сутыкаецца з мноствам забаронаў і бюракратычных правалочак. Тым часам узровень беспрацоўя ў горадзе працягвае заставацца адным з самых вялікіх у краіне.

Крах непазбежны

Усё больш частыя выпадкі бясплоддзя кароў з-за дрэннага кармлення статку толькі пагоршылі і без таго дрэннае становішча калгаса "Рассвет", што ў Міёрскім раёне. Тут дапрацаваліся да таго, што на адкорме зусім не засталося жывёлін. Ды і тых цялятак, што за бюджэтныя сродкі ўдалося прыкупіць у насельніцтва і іншых гаспадарак, сярод зімы ўжо не было чым карміць.

Каб выплаціць заробак, пазычылі грошай у малаказавода. А іх прыйдзецца вяртаць малаком ледзь не да самага лета. Страты гаспадаркі летась склалі амаль 21 мільён рублёў, а надоі на карову ўпалі да 1179 кг — найгоршы паказчык у раёне. Але як жыць далей, якім чынам правесці веснавую сяўбу, не ведаюць яшчэ тры-чатыры падобных калгасы. Толькі пакуль у рэгіёне займаюць пазіцыю чакання, бо аб'яўляць іх банкротамі і распускаць у год выбараў новага прэзідэнта надта рызыкоўна.

Банкруты на "Волгах"

Летась у Докшыцкім раёне толькі адзін калгас "Зара камунізму" здолеў купіць новы камбайн і кормаўборачны комплекс па лізінгу і дзве бульбасаджалкі за свой кошт. Палова гаспадарак краю не змагла абнавіць свой зношаны машынна-трактарны парк. Усяго на раён было набыта толькі 17 трактароў. Практычна ўсе калгасы сядзелі без грошай, не маючы сродкаў на запчасткі, паліва і зарплату.

Аднак гэта не перашкодзіла кіраўнікам калгасаў "Памяць Ільіча", "Усход", "Савецкая Беларусь", саўгаса імя Чэрныша абзавесціся новенькімі службовымі аўто. Першыя двое не пасаромеліся ў цяжкі час перасесці ў персанальныя "Волгі", а іх калегі задаволіліся не менш прэстыжнымі сярод чынавенства УАЗамі-люкс. Магчыма, такім чынам вясковыя камандзіры клапоцяцца аб сваім будучым, калі дойдзе справа да раздзелу асноўных сродкаў і зямлі.

Уладзімір ШЫК.

СПОРТ

"Славія": — слаўны пачатак!

У нядзелю, 15 красавіка, прайшлі гульні другога тура XI чэмпіянату Беларусі па футболе сярод каманд вышэйшай лігі.

Чэмпіён краіны мазырская "Славія" атрымала другую буйную перамогу запар. Нагадаем, у стартавай гульні першынства мазыране разграмілі "Маладзечна-2000" з лікам 4:0, а на Вялікдзень яны перайгралі віцебскі "Лакаматыў-96" — 6:0. У гэтай гульні хет-трыкам вызначыўся Васілюк, а Валерый Стрыпейкіс зрабіў дубль.

Мінскае "Тарпеда-МАЗ" на сваім полі перайграла рэчыцкі "Ведрыч-97" — 1:0. Такі ж вынік прынесла саперніцтва бабруйскай "Белшыны" і наваполацкага "Нафтан-Дэвона" — перавага на баку бабруйскай каманды. Мірам — 0:0 завяршыліся матчы гродзенскага "Нёмана-Белкарда" з "Гомелем" і "Маладзечна-2000" з салігорскім "Шахцёрам". Барысаўскі БАТЭ перамог у родных сценах дынамаўцаў з Брэста — 2:1, а сталічнае "Дынама" ўступіла на выездзе магілёўскаму "Дняпру-Трансмашу" з лікам 4:3.

Пасля двух тураў спіс лепшых бамбардзіраў узначальвае дуэт мазырскіх футбалістаў: Валерый Стрыпейкіс — 4 мячы і Раман Васілюк з трыма забітымі галамі.

Як вядома, у гэтым годзе паралельна з чэмпіянатам у вышэйшай лізе праходзіць і турнір дублёраў. Вось вынікі другога тура:

"Славія — "Лакаматыў-96" — 5:0; "Тарпеда-МАЗ" — "Ведрыч-97" — 2:1; "Белшына" — "Нафтан-Дэвон" — (няяўка гасцей), БАТЭ — "Дынама"(Брэст) — 1:3; "Нёман-Белкард"— Гомель — 1:2; "Днепр-Трансмаш"— "Дынама"(Мінск) — 0:0, "Маладзечна-2000" — "Шахцёр" — 0:0.

У трэцім туры, які пройдзе 28 красавіка згуляюць:

"Шахцёр" — "Славія"; "Дынама" (Мінск) — "Маладзечна-2000"; Гомель — "Днепр-Трансмаш"; "Дынама" (Брэст) — "Нёман-Белкард"; "Нафтан-Дэвон" — БАТЭ; "Ведрыч-97" — "Белшына"; "Лакаматыў-96" — "Тарпеда-МАЗ".

Віталь ГАРБУЗАЎ.

БОЛИТ СЕРДЦЕ? СКАЧЕТ ДАВЛЕНИЕ? БЕСПОКОЯТ НЕРВЫ?

"Донор-Эл" — эффективная защита от болезней!

...лий, а утром быстро приходить в норму.

Лишь в годы перестройки с суходинта сняли гриф "для служебного пользования". Тогда же учениками Марии Николаевны был создан производственный центр "Биофизика". Сердечное вещество, доведенное за годы заветничества до совершенства, стало общедоступным и получило название "Донор-Эл".

Из отчета Пущинского медицинского центра РАН, 1997 г.:

Пожилые пациенты, которые имели клинические признаки атеросклероза, сахарного диабета, нарушения энергетического обмена после курса приема "Донор-Эл" отметили улучшение самочувствия и настроения, повышение физической работоспособности и общего индекса здоровья.

Клинико-лабораторные данные подтвердили повышение иммунитета, снижение содержания глюкозы в крови у больных диабетом и уменьшение уровня холестерина.

"Донор-Эл" рекомендуется регулярно принимать людям, живущим в неблагоприятной экологической обстановке, особенно в зонах повышенной радиации, так как он обладает хорошей очищающей способностью, выводит из организма вредные вещества, позволяет жить в них без вреда.

Практически здоровые добровольцы заметили, что препарат улучшает засыпание, снимает утомляемость, а также быстро восстанавливает работоспособность.

Сердечно-сосудистые заболевания занимают первое место в перечне болезней, приводящих к летальному исходу. Сегодня слишком много людей жалуются на боли в сердце, а значит, с этим надо бороться. Сердце надо лечить, надо дать ему энергию, чтобы противостоять болезни. Люди должны получить возможность оздоровиться, жить долго и без боли.

Поэтому сегодня мы решили рассказать Вам о новом, но уже очень популярном и перспективном российском препарате "Донор-Эл". История этого лекарственного средства ведется с 70-х годов, когда профессор Мария Николаевна Кондрашова первой оценила необычайные возможности сукцината (янтарной кислоты) по оздоровлению сердца.

"Донор-Эл" помогает при многих недугах, но особенно он необходим людям с больным сердцем. После применения препарата "Донор-Эл" улучшаются кровообращение, ликвидируются спазмы сосудов, снижается давление и нормализуется работа сердечной мышцы, а в результате отступает инфаркт, нормализуется давление. А главное — улучшается общее самочувствие и повышается настроение.

"Донор-Эл" — это молодость и здоровье, которое вы можете подарить себе и своим близким. Телефоны в Минске: (017) 256-06-86, 224-54-54, а также приобретайте в Минске магазин "Здоровье" по адресу: ул. Щорса 2 этаж, тел. 250-04-05.

Иногородним высылаем наложенным платежом.

Екатерина АПАРИНА.
РИА "АПАП".

Удостоверение № 98-38-0.1599/3 от 07.02.2002 г. Г.Г.Р.П.-1.3315-2010 от 07.02.2002 г. МЗ РБ.

ДОБРОТНЫЙ ДОМ И ХОРОШИЙ РЕМОНТ СТОЯТ НЕДОРОГО, ЕСЛИ ЗНАЕШЬ, У КОГО ИХ ЗАКАЗАТЬ

Весна — лучшая пора для строительства коттеджа, а также ремонта квартиры или дома.

Чаще всего, задумав ремонт квартиры или коттеджа, от легкого косметического до серьезной перестройки, требующей дизайн-проекта, мы ищем тех, кто этим займется, среди многочисленных строчек в рекламных газетах.

Каждым из нас движет желание сэкономить. Это естественно и оправданно. Но экономим ли мы в самом деле, обращаясь к небольшим бригадам умельцев на все руки? Давайте, как здравомыслящие люди, рассмотрим этот вопрос всесторонне.

1. Цена. Если у Вас хватит терпения позвонить по множеству адресов, то Вы выясните интересную закономерность. Цены на ремонт и строительство, как у частного предпринимателя, так и в фирме, специализирующейся на строительстве, ремонте и перестройке квартир — одинаковы.

2. Качество. В маленьких бригадах обычно один и тот же человек белит потолок, кладет кафель, зачищает, шлифует и красит полы. В фирме уклад другой. Кафель кладет плиточник, столярку делает плотник, а сантехнику — слесарь-сантехник. Где качество, организация и скорость выполнения работ выше? Решайте сами.

3. Технологическая оснащенность. Строительная фирма имеет специальную технику и запас материалов. Причем цена на стройматериалы, закупленные оптом, ниже, чем на те, что закупает строительная бригада от случая к случаю.

4. Ответственность. Со строительной фирмой Вы заключаете договор, в котором можете учесть все нюансы ремонта. Со строительной бригадой — обычно устная договоренность.

Итак, дамы и господа, выводы мы предоставляем делать Вам. И если Вы предпочтете заказать строительство под ключ и ремонт в строительной фирме (ведь там за те же деньги Вы получите гарантию качества и добротности работ), то разрешите порекомендовать Вам строительную фирму "UNIMAX". При средних по городу ценах она дает гарантию на все свои работы, начиная с простого косметического ремонта, до полного создания дома. Она может осуществить: строительство под ключ или реконструкцию (предложив эксклюзивный дизайн-проект), внутреннюю и наружную отделку, создать индивидуальные элементы интерьера, изготовит и установит для Вас эксклюзивную мебель. "UNIMAX" при средних ценах может предложить гарантированное качество работ выше среднего.

Позвонив по тел. **216-99-88** или подъехав на **ул.Ольшевского, 24, офис 524**, вы убедитесь в правдивости вышенаписанного.

Геннадий ГРАДСКИЙ.

Лицензия № 10739 с 14.05.1999 г. по 04.05.2004 г.

Вам помогут реализовать новые оригинальные идеи и изобретения

Берем безумную идею и смотрим, достаточно ли она безумна, чтобы быть реальной.

И если Беларусь и Россия задыхаются от нехватки средств на осуществление даже самой перспективной идеи, то Америка и Европа еще больше задыхаются от нехватки идей, которые у нас называют "фантастическими".

Господа, нас особенно интересуют идеи в области нетрадиционной и традиционной медицины, эзотерических наук, новых направлений в физике и биологии. Мы открыты всему новому и оригинальному и готовы к сотрудничеству. Ваш талант, Ваши знания и наши деньги и наша деловая хватка — гарантия успеха, богатства и славы.

Мы те, кто хочет спонсировать творческих людей, но мы не альтруисты. Наше сотрудничество должно быть взаимовыгодным. Ждем Ваших предложений. Коротко и ясно излагайте суть изобретения, идеи, ноу-хау, к письму не остается без ответа.

В Беларуси достаточно людей, которые генерируют идеи, часто кажущиеся фантастическими, обгоняющими свое время, но которые можно осуществить уже сегодня.

Проблема не в нехватке идей. Проблема в чиновниках, не желающих вкладывать даже мизерные деньги сегодня в то, что завтра принесет миллионы долларов и широкую славу.

Однако есть люди, готовые вложить деньги в идеи и изобретения.

Используйте свой шанс и дайте шанс нам, чтобы совместно пойти по дороге богатства, успеха и известности.

Телефон: **222-31-50. Письма: 220030 а/я 88. e-mail: RONEKAP @mail.RU.**

Геннадий ГРАДСКИЙ.

Вторник, 17 апреля

БТ

Техническая профилактика до 15.00
15.00 Новости (с сурдопереводом).
15.15 "Марсупилами". Мультсериал (Международный Французский Канал).
15.40 "Тайный мир Алекс Мак". Сериал для детей (Англия—Германия).
16.05 "5 х 5". Информационно-развлекательная программа для старшеклассников.
17.00 "Таинственный замок Шамбор". Телефильм (Международный Французский Канал).
18.00 Новости.
18.20 "Москва — Минск".
18.40 Зона Икс.
18.50 **"Настоящий мужчина"**. Худ.фильм. 1-я и 2-я серии.
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама. Информационный канал.
22.00 **"Самозванцы"**. Сериал (Россия).
22.55 Ток-шоу "Будни". Свободные средства населения.
23.45 Новости.

ОРТ

08.00 Новости.
08.15 **"Воздушные замки"**. Сериал.
09.15 "Кто хочет стать миллионером?".
10.15 Пока все дома.
10.45 История одного шедевра.
11.00 Новости.
14.00 Новости.
14.20 Царь горы.
14.45 ...До шестнадцати и старше.
15.20 Мультсериал "Покемон".
15.45 "Ералаш".
15.55 **"Воздушные замки"**. Сериал.
17.00 Новости.
17.25 Сериал **"Все путешествия команды Кусто"**.
17.55 Как это было.
18.40 "Кто хочет стать миллионером?".
19.45 Спокойной ночи, малыши!
20.00 Время.
21.00 Комедия **"Трын-трава"**.
22.45 "Цивилизация".
23.20 Новости.
23.35 Триллер **"Человек из кошмара"**.

РТР

08.00 Вести.
08.15 Фильм **"Любить по-русски-2"**.
10.00 Вести.
10.30 **"Санта-Барбара"**. Сериал.
16.00 Вести.
16.30 Сериал **"Хождение по мукам"**.
18.00 **"Комиссар Рекс"**. Сериал.
19.00 Вести.
19.30 Местное время. Вести — Москва.
19.50 Фильм **"Охраняя Тесс"**.
21.30 "Россия — начало". Док.сериал.
22.00 Вести.
22.30 Местное время.
22.40 Подробности.
22.50 Дежурная часть.
23.00 Мужчина и женщина.
23.55 Комедия **"Остин Пауэрс — международный человек-легенда"**.
01.40 Прогноз погоды.

КУЛЬТУРА

07.05 Новости культуры
07.20 После новостей...
07.40 **"Первая полоса"**. Худ.фильм.
09.20 "Лешкин луг". Док.фильм. 1-я серия.
10.15 Л.Десятников. "Как старый шарманщик".
10.30 **"Парижские тайны"**. Худ.фильм. 6-я серия.
11.30 Новости культуры.
11.40 **"Бэла"**. Худ.фильм.
13.30 Новости культуры.
13.45 Вместе с Фафалей.
14.00 Телеэнциклопедия.
14.15 Мультфильмы.
15.00 Новости.
15.10 **"Остров-бабочка"**. Сериал.
15.35 Дело житейское.
16.00 "Вижу цель!".
16.25 **"Парижские тайны"**. Худ.фильм. 6-я серия.
17.30 Новости культуры.
17.40 "Ноу-хау".
17.55 Звезды мирового балета.
18.20 Памяти Владимира Ворошилова.
19.00 Вечерняя сказка.
19.05 "Ох, уж эти детки". Мультсериал.
19.30 Новости культуры.
19.50 "Кто косит ночью". Док.фильм.
20.20 После новостей...
20.45 Третий звонок.
21.15 Фильм **"Весенняя сказка"**.
23.00 Новости культуры.

НТВ ПРОТЕСТ

05.00 Сегодня утром.
05.15, 07.15 Спорт, погода.
05.20, 06.20 Криминал.
05.35, 07.40 Карданный вал.
05.50, 07.20 Впрок.
06.35 В печать.
06.50 Тушите свет.
07.50 Час быка.
07.55 Сериал **"Досье детектива Дубровского"**.
09.00 Сегодня.
09.25 Сериал **"Любовь и тайны Сансет Бич"**.
10.25 Криминал.
11.00 Сегодня.
11.30 Фильм **"Колыбельная для мужчин"**.
13.00 Сегодня.
13.30 Старый телевизор.
14.40 Впрок.
15.00 Сегодня.
15.30 Сериал **"Элен и ребята"**.
16.10 Сериал **"Страсть"**.
17.05 "О, счастливчик!".
18.00 Сегодня.
18.30 Герой дня.
18.45 Криминал.
19.05 Сериал **"Досье детектива Дубровского"**.
20.15 "Криминальная Россия".
21.00 Сегодня.
21.35 Футбол. Лига чемпионов. "Валенсия" (Испания) — "Арсенал" (Англия). 1/4 финала. Ответный матч.
23.50 Сегодня в полночь.
00.15 Дневник Лиги чемпионов.

TV-6

05.00 День за днем.
05.45 Дорожный патруль.
06.00 День за днем.
08.00 Новости.
08.10 Комедия **"Богатенький Ричи"**.
10.05 Сериал **"Пси-фактор III"**.
11.00 Сериал **"Женаты... С детьми..."**.
11.30 Телемагазин в Минске.
11.40 WWW.TV6.RU
12.35 День за днем.
14.00 Новости.
14.15 День за днем.
14.45 Телемагазин в Минске.
15.00 Сериал **"Тропиканка"**.
16.10 Телемагазин в Минске.
17.05 Сериал **"Третья планета от Солнца"**.
17.35 Дорожный патруль.
17.50 Сериал **"Самые громкие преступления XX века"**.
18.25 Сериал **"Женаты... С детьми..."**.
19.00 Новости дня.
19.30 "СВ-шоу". Данко.
20.30 Сериал **"Пси-фактор III"**.
21.40 Дорожный патруль.
22.00 Новости.
22.20 Комедия **"Седина в бороду"**.
00.10 ДИСК-канал.
00.40 Дорожный патруль.

СТВ+RenTV

06.00 "Икс-мен". Мультсериал.
06.30 "Шкодливый пес". Мультсериал.
07.00 "Монитор".
07.30 Музыка на СТВ.
07.45 "Случайный свидетель".
08.30 Новости "СТВ-24 часа".
08.45 Боевик **"Смертоносный ниндзя"**.
10.35 "Дискавери" на СТВ.
10.55 "Виртуальный мир".
11.05 Триллер **"Солнце в зените"**.
13.20 Киноафиша Минска.
13.30 Новости СТВ.
13.45 Международные спортивные новости на СТВ.
14.00 **"Пляж"**. Сериал.
15.00 **"Игры в подкидного"**. Сериал.
16.00 "Икс-мен". Мультсериал.
16.30 "Шкодливый пес". Мультсериал.
17.00 **"Дарма и Грег"**. Сериал.
17.30 Новости СТВ.
17.45 Гороскоп СТВ.
17.50 "Культурная жизнь Минска".
18.00 "Раузан". Теленовелла.
19.00 "Случайный свидетель".
19.30 Новости "СТВ-24 часа".
19.45 "Виртуальный мир".
20.00 **"Мэш"**. Сериал.
20.30 Международные спортивные новости на СТВ.
20.45 "Вечарніца".
21.00 **"Игры в подкидного"**. Сериал.
22.05 Триллер **"Ребекка"**, 1-я серия.
00.10 Новости СНГ.
00.25 Триллер **"Солнце в зените"**.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04.
E-mail : nv@irex.minsk.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай.
Рэгістрацыйнае пасведчанне №246. Нумар газеты надрукаваны з дыяпазітываў у ПП "Мэджык". Адрас: г. Мінск, вул. Кнорына, 50. Падпісаны ў друк у 15.00. Фармат А-2. Тыраж: 41400 экз. Заказ №328.